

800 ROKOV MEMORIALE PROPOSITI

FRANTIŠKÁNSKA

BL. JOSÉ GREGORIO HERNÁNDEZ
Z FRANTIŠKÁNSKYCH ARCHÍVOV
MINORITA MARTIN MÁRIA KOLLÁR

rodina

2^{leto}
2021

ANKETA
RECENZIE
STRETNUTIA

obsah

Príbeh tretieho františkánskeho rádu.....	4
Z františkánskych archívov.....	6
Blahoslavený José Gregorio Hernández.....	10
Rozhovor s minoritom M. M. Kollárom.....	16
Vývoj vzťahov 1. a 3. františkánskeho rádu.....	24
Pozvánka na duchovné cvičenie v Levoči.....	27
FR anketa.....	28
List generálneho ministra OFS.....	34
Info NR OFS.....	38
Opäť spolu.....	41
Informácie zo stretnutí miestnych bratstiev.....	42
Volebná kapitula v MB Lučenec.....	44
Úcta Božiemu hrobu.....	45
Podelíme sa.....	46
Jubileá.....	48
Modlitbové úmysly.....	50
Celoslovenske stretnutie OFS.....	51

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 31, Číslo: 2/2021

Dátum vydania: jún 2021

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Náklady na tlač a distribúciu jedného výtlačku časopisu sú približne 1,20 €.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

slovo na úvod

Milí čitatelia,

uprostred letných horúčav vám prinášame malé duchovné osvieženie v podobe nového vydania nášho časopisu. Osem storočí františkánskeho príbehu zanechalo hlbokú brázdú v dejinách kresťanstva a je vhodnou príležitosťou na hlbšiu sebareflexiu. Poznanie vlastných koreňov a zažitá skúsenosť mnohých generácií františkánov je dôležitým predpokladom na pochopenie nášho povolania a poslania v dnešnom svete. Je dobré si uvedomiť, že najnovšie kapitoly františkánskeho príbehu píšeme my všetci, ktorí sme súčasťou tohto pozoruhodného Božieho diela.

Na stránkach Františkánskej rodiny môžeme načrieť z prameňov histórie, ale i našej súčasnosti. Životopis nového blahoslaveného terciára José Hernándezza je nádherným obrazom človeka, ktorý bol nástrojom účinného Božieho konania vo svete, v ktorom žil. Jeho život bol pretkaný veľkým smädom po vedomostiach a neuhastiteľnou túžbou po Bohu. Veda a viera, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Hernándezovej integrity neznamenali únik pred svetom a jeho problémami. Práve naopak, spôsobili, že jeho živá viera v kombinácii s vedeckou a pedagogickou činnosťou, sa navonok prejavovali hlbokou pokorou, súcitom a láskou k chudobným.

Ak sa vydáme na cestu životnej skúsenosti brata Martina Kollára, nájdeme vnútornú radosť, dobro a skutočný pokoj, ktoré ponúka len Boh a ktoré sa nedajú nahradiť ničím vo svete. Rozhovor s ním je pozvaním k zjednoteniu s Božou láskou a návo-
dom na to, ako hovoriť svoje fiat na každú Božiu ponuku.

Anketové odpovede nám pripomenú dôležitosť odpočinku v našich životoch. Podstatné je, aby sme sa dokázali zastaviť a z času na čas odpočinúť od práce. Môžeme žiť život pracovitej Marty, no prichádzajú chvíle, kedy je potrebné byť vnímavou Máriou, ktorá odpočíva pri Ježišových nohách. Dovolenka je najvhodnejšou chvíľou na túto zmenu. Nech je letná rekreácia príležitosťou na prekročenie hranice každodennej všednosti, ktorá v nás môže prebudiť novú citlivosť na Božiu prítomnosť.

S prianím požehnaného oddychu

Pavol Železník

Z FRANTIŠKÁNSKÝCH ARCHÍVOV

PRÍBEH TRETIEHO FRANTIŠKÁNSKEHO RÁDU

2. časť

Milícia pokánia

Svätý František, viac ako ktokoľvek iný v ostatných reholiach, mal menej známu vlastnosť – **silný zmysel pre duchovnú autonómiu**. Skláňa sa pred cirkevnou autoritou a v dôsledku toho aj pred svetskou vrchnosťou. Tým nepopiera povinnosti verejného života, **ale túži po tom, aby aj jeho nasledovníci dosiahli takú dokonalosť, ktorá by bola schopná vzoprieť sa ľudským zvyklostiam, bola by schopná preťať pozemské zväzky, aby aj laici viac slúžili Cirkvi a spoločnosti**. Najstaršie františkánske pramene uvádzajú, že František nazýval tretí rád „*milíciou pokánia*“ (vyzbrojené ľudové oddiely). **Vnímal slovo milícia ako heslo boja proti sebe, sústavné odriekanie a pokánie**, ktoré pochopili i pápeži, pretože sila tejto milície predstavuje dokonalý výraz kresťanského života vo svete, a pápeži ju chránili, darovali jej výsady... Autor, páter Agostino Gemel-

li OFM, v historickej publikácii *Františkánske poselství světu*, hodnotí pôsobenie tretieho rádu takto:

„*Vnútoraná organizácia, disciplinovaná činnosť početných obcí tretieho rádu, legálne uznanie pápežom a udelené výsady, vytvorili z tretieho rádu pozoruhodnú moc vo verejnom živote medzi ostatnými združeniami. Bola to povzbudivá sila pre mnohých duchovných pastierov.*

Prvé ovocie svätých

Aj prostredníctvom cechov sa františkáni snažili priviesť ostatných k láske k práci, počestnosti v obchodovaní, o dobré mravy a zásady vzájomnej pomoci. Pochádzali z najrôznejších vrstiev. Ovocím tretieho rádu už v 13. storočí, ako uvádzajú najstaršie pramene, bolo až 14 svätorečených terciárov. Patrónka tretieho rádu v Durínsku - sv. Alžbeta Uhorská (1207 – 1231) posvätila františkánskymi cnosťami manželstvo, materstvo, vdovstvo, trón aj vyhnanstvo, šťastie v láske i trápenie z prenasledovania. V Španielsku to boli sv. Ferdinand Kastílsky (1201-1252), panovník, muž hlbokkej viery, veľký ctiteľ Panny Márie, vo Francúzsku sv. Ivona a sv. Ľudovít IX. (1214-1270), patrón 3. rádu, obranca Cirkvi, ktorý sa preslávil modlitbou a duchom pokánia. V Taliansku je prvých svätých terciárov viaceru: blahoslavený Lucchesio a Bonadonna, prví terciári, svätá Ružena z Viterba (1233-1252), jednoduché dievča obdarené mystickými

Bl. Rajmund Lullus

milosťami, káže po mestách, námestiach, vyzýva k obráteniu a koná zázraky, bojuje za slobodu cirkvi proti heretickému cisárovi Fridrichovi II., ďalej sv. Margita z Kortony (1247- 1297), konajúca skutky pokánia a dobročinné lásky najmä medzi chorými, svätá Angela z Foligna, ktorá opustila hriechy a svetský život a Pán ju obdaril mnohými mystickými zážitkami. Patrí medzi nich aj svätý Rajmund Lullus (1232 – 1315), terciár z Mallorky, básnik, mystik, filozof, matematik, plodný spisovateľ a misionár medzi moslimami, ktorého milosť zasiahla v tridsiatich rokoch života opakovaným videním Ukrižovaného, uprostred okázalého života na kráľovskom dvore. Jeho rozhovor *Lásky medzi milujúcim a milovaným*, je jednou z najkrajších diel mystickej literatúry. A patria k nim i menej známe blahoslavené Humiliana, Margita Kolonna a ďalší. Okrem svetorečených to boli aj stovky iných, ktorí žili v tomto období v treťom františkánskom ráde a zomreli v povesti svätosti.

Z vôle a lásky

Františka vnímali jeho súčasníci ako muža modlitby, človeka zjednoteného s Kristom, žijúceho a neustále majúceho Krista v mysli, v srdci i v skutkoch. Ježiš z neho vyžaroval, osvetľoval každého človeka, otváral náruč, aby prijal každého s kým sa sv. otec František stretol. **To, čo mocne priťahovalo ľudí k nemu bola dokonale prežívaná viera, bezpodmienečná oddanosť a láska k Bohu i k všetkému stvorenstvu.** Každý, kto sa s ním stretol, odišiel poznamenaný týmto stretnutím. Aj mnohí, ktorí ho odmietali nakoniec uznali, že v ňom prebýva živý Kristus.

Františkánstvo vzniklo z lásky a vôle. Nikdy nezaprie svoje činnorodé a oživujúce zása-

dy, aj keď dovoľuje svojim synom kráčať rôznymi smermi. Lásku, aj na poli bádania kladie za alfú a omegu, počiatok i koniec každej skutočnosti. Vôľu prehlasuje za vládkyňu rozumu a najvyššie dobro, ktorým je múdrosť a blaženosť za konečný cieľ života. A práve v láske a vôli sú všetky tri františkánske smery – aj ten náš terciársky, zajedno.

Františkánstvo preniklo do všetkých oblastí vtedajšieho života. Ovplyvnilo nielen Cirkev a vrátilo Evanjelium do života všetkých spoločenských vrstiev, preniklo tiež do literatúry, hudby, výtvarného umenia, teológie, filozofie aj vedy. O hlavných predstaviteľoch 3. rádu v 13. storočí sa dozvieme v ďalšom pokračovaní nášho terciárskeho príbehu...

Podľa historického diela *Františkánske poslanstvi svetu*, ktorú napísal P. Agostino Gemmeli OFM.

prípravila sr. Mária Marcela

Sv. Ružena z Viterba

Z FRANTIŠKÁNSKÝCH ARCHÍVOV

POTREBA LÁSKY, zmierenie božské s ľudským

Minulosť je bez pochybností veľmi potrebná učiteľka k tomu, aby sme pochopili prítomnosť. Nájdem v nej odpovede na mnohé otázky, na ktoré hľadáme odpovede i dnes. Snaha hľadať najľahšiu cestu, vyhýbať sa ťažkostiam, nevytrvať, uberať z nárokov, prispôsobovať sa druhým a podobne, je vlastná človeku zaťaženému dedičným hriechom. História nám môže dať odpoveď aj na to, prečo sú začiatky aj tých najlepších vecí vždy plné odhodlania, svätej vášne, nadšencov a prečo sa postupom času menia, až stratia pôvodnú myšlienku, cieľ, alebo v najhoršom prípade aj zaniknú. Toto sa dá aplikovať aj na rozhodnutie sa pre povolanie, aj to naše duchovné. Vtedy je potrebné, tak ako odporúčal II. Vatikánsky koncil, vrátiť sa k učeniu otcov a zakladateľov, odstrániť nánosy desaťročí, niekedy i viac, ktoré prekryli, zmenili a deformovali učenia cirkvi, alebo pôvodnú duchovnosť zakladateľov rehoľných rádov, spoločenstiev a in-

štitúcií. Je potrebné neustále sa vracieť k prameňom, porovnávať, korigovať to čo je už dnes vzdialené od toho, čo sme aj my terciári slúbili. Vďaka všetkým aj františkánskym historikom za nedocenené diela autentického prežívania našej charizmy, z ktorých dnes môžeme čerpať aj do Františkánkej rodiny.

Posvätenie akcie, skutku, činnosti

Františkánska duchovnosť sa ako semienka nadprirodzeného stromu roznášané vetrom šírila z mesta do mesta, z väčšej, či menšej dedinky a osady, do hôr, údolí a krajín. Padala do smädných srdc, zapúšťala korene, rástla do mnohorakých kvetov, ktoré prinášali lahodnú vôňu Božej milosti, bratskej lásky a dobrovoľnej chudoby. Naplňala pustovne, konventy a kláštory bratov, sestier, kostoly a kaplnky, či príbytky laikov. Prinášala živú vieru a niečo, čo do vtedy nebolo známe - **posvätenie akcie, skutku, činnosti. A práve toto bolo niečo celkom výnimočné.** Aby sme pochopili túto výnimoč-

nosť, pozrime sa na predchádzajúcu situáciu. Východné mníšstvo, ktoré vznikalo na troskách padlej rímskej ríše a prenikaní barbarov, rozvíjalo *apoštolát modlitby, pokánia, zborilo pohanský kult prírody a nahradilo ju jej kresťanským poňatím*. Západné mníšstvo, vznikajúce pod tlakom barbarov, *dalo do služby viery nakumulovanú latinskú múdrosť, obrátilo, usmernilo a civilizovalo nové národy. Okrem toho k apoštolátu modlitby a pokánia pripojilo v 6. storočí apoštolát práce*. Zásluhou Benedikta z Nursie práca opäť **žehná** poliam, knihám, umeniu, ľudskej dôstojnosti...

Ľudské srdce – cela kláštoru

Františkánstvo, ktoré sa rodí v rozkvetení miest a v novom hospodárskom, aj spoločenskom poriadku *berie úlohu apoštolátu doslova, tak ako ho žil a uskutočňoval Ježiš Kristus: modlitba a práca, chudoba a kázanie. Tiež dáva do služby apoštolátu cnosti rytierstva, ktoré je po svojom zenite a zaniká*. Františkánstvo neodchádza do samo-

ty, neodlučuje sa od ľudí, nezatvára sa v miestnostiach, ale prichádza za ľuďmi do miest, pretože tu ľudia mnoho pracujú a nemusia byť povzbudzovaní k činnosti, ale skôr k rozjímaniu a modlitbe. Ohlasuje Evanjelium na uliciach a námestiach, pretože tento spôsob súčasníkom prináša väčšie poznanie a viac im vyhovuje. Františkáni spievajú, rozprávajú ako trubadúri, bojujú za pravdy viery a chcú oslobodenie a obrátenie aj Sv. Zeme, resp. križiakov. Učia mešťanov a drobný ľud, že **každý môže byť rehoľníkom aj keď žije vo svete, pretože srdce ľudské je cela kláštoru, ktorá riadi každodenné povinnosti. Aj preto, že bratom a sestrou je každý tvor, ktorého stretneme, dobrý, či zlý a práca sama o sebe je pokáním...**

Nadprirodzené šťastie Evanjelia

Všetky rozmanité poklady náboženského života z minulých období františkánstva zlučuje v apoštolát slova a činnosti s novým zmyslom pre lásku a radosť. Nejde tu však o obrodu ľudstva v duchu klasickej kultúry, ale o znovuzrodenie človeka a celého sveta v novom poriadku, v novom živote, všetko obnovené v Ježišovi Kristovi. **Sv. František túžil po tom, aby**

svet pocítil a prežíval to, na čo často zabúdal, alebo lepšie povedané, čo nedokázal a nemohol pochopiť. Totiž Nadprirodzené šťastie Evanjelia.

Duše sa rýchlejšie získavajú modlitbou a dobrým príkladom

Sv. František sám nemal túžbu po čítaní kníh, jeho učebnicami boli Ukrižova-

Svätý František odovzdáva regulu (Niccolò Antonio Colantonio r. 1445)

ný, príroda a život okolo. Dával prednosť múdrosti srdca pred múdrosťou načerpanou z kníh, viac si vážil činy ako slová, pokoru prostého človeka viac než vedomosti učeníých. Bol presvedčený, že každý vie toľko, koľko robí a ***duše sa získavajú modlitbou a dobrým príkladom ľahšie a rýchlejšie ako rozumovým vysvetľovaním.***

Slobodné prijatie protikladov

Františkánsky rád zdedil všetky protiklady, ktoré boli viac-menej skryté v duši jeho zakladateľa. Naozaj, nachádzame v ňom, tak ako u sv. Františka, ducha prísnej regule i túžbu po samospráve, príľnutie ku samote aj apoštoliskú horlivosť, snahu o pokoru i potrebu konať. Ak premýšľame o jeho genialite, o jeho činoch a spisoch, musíme konštatovať, že si on sám bol vedomý týchto protikladov. Tým, že poženal bratovi Eliášovi i bratovi Bernardovi, prvému svojmu nasledovníkovi, pripustil do rádu dva protikladné živly, a tým prejavil svoju hlbokú znalosť života, ktorý žije z protikladov. Týmto zanechal dedičstvo svojmu rádu a veľkej duchovnej rodine: vo vnútri i mimo troch rádov možnosť priať medzi seba ľudí zo všetkých miest sveta a z najrozmanitejších sociálnych vrstiev. A svojim synom umožnil, aby vykonávali apoštolát najrôznejšími spôsobmi. Mohla takáto sloboda vo vykonávaní povolania nutne priniesť nesúrodosť? Nestalo sa tak. Všetky tieto sily sa zlúčili jedným oživujúcim duchom a prinášali bohaté ovo-

cie. František pochopil život a jeho intuícia, ktorá vznikla z lásky a v láske končila, ho viedla k tomu, že miloval človeka spoločenstva i človeka samoty, človeka rozjímania i človeka činu. On si bratov nevyberal, ale hovoril: „Pán mi dal bratov“..., aby sme podľa jeho vzoru prijímali každého s jeho povahou i životnou históriou. On všetkých a všetko miloval a požehnával.

Môžeme si položiť tiež otázku, či práve táto sloboda bola príčinou rôznych rozporov medzi jeho prívržencami. „*Rozpory medzi jednotlivými smermi, ako píše autor Páter Agostino Gemelli, ktoré sa vyrojili okolo otázky chudoby, sa prehlbovali u tých bratov, ktorí zdedili jednu alebo druhú svätcovu cnosť, ale nebola im daná jeho vrcholná sila, ktorou dokázal František zmieriť božské s ľudským, a skrze ktorú sa stal univerzálnym: láska. A to láska k Bohu, k nášmu Spasiteľovi, k Tomu, ktorý je našim prvým bratom a láska k tým, ktorí sú jeho menšími bratmi. Táto potreba lásky sa od sv. Františka prenáša na jeho synov tak, že františkánska rodina, aj keď je rozdelená, aj keď sa zmieňa v ustavičných sporoch, nájde vždy v každom storočí základnú jednotu prostredníctvom lásky k Bohu a tvorstvu, ako to bolo i u sv. Františka.*“

Podľa knihy Františkánske poselství světu, vydané v roku 1948 v Prahe, ktorú napísal P. Agostino Gemelli OFM (po ňom je pomenovaná pápežská nemocnica v Ríme).

pripravila sr. Mária Marcela

Františkánsky svetský rád má o jeden dôvod viac na radosť. Cirkev oficiálne vyhlásila 30. apríla 2021 ďalšieho jeho člena za blahoslaveného. Je ním José Gregorio Hernández Cisneros, nazývaný aj lekár chudobných, pochádzajúci z Venezuely. Pápež František ho prostredníctvom osobitného listu, tzv. chirografu, vyhlásil aj za spolupatróna štúdiijného cyklu mierových vied na Pápežskej Lateránskej univerzite. Svätý Otec ustanovil tento štúdiijný odbor v novembri 2018 a jeho ďalším patrónom je tiež laik z tretieho františkánskeho rádu žijúci v trinástom storočí, blahoslavený Ján od Pokoja (Giovanni della Pace), ktorý sa po svojom obrátení vzdal vojenského života.

BLAHO SLAVENÝ JOSÉ GREGORIO HERNÁNDEZ CISNEROS ČLOVEK UNIVERZÁLNEJ SLUŽBY (1864-1919)

José Gregorio Hernández Cisneros sa narodil 26. októbra 1864 ako najstarší zo šiestich súrodencov v Isnotú, v malom mestečku ležiacom v andskom pohorí vo Venezuele. Jeho rodičia sa tu usadili preto, lebo v devätnástom storočí bolo toto miesto tranzitným bodom pre cestujúcich, ktorí uskutočňovali obchodnú výmenu medzi Andami a mestami na južnom pobreží jazera Maracaibo. Založili si tu obchod, v ktorom predávali rôzne

spotrebné výrobky pre domácich obyvateľov a cestujúcich "muleteerov" ako napríklad: víno, kávu, syr, chimó (typický druh sušeného tabaku vo forme žele tmavohnedej až čiernej farby), papelón (kusy nerafinovaného trstinového cukru), mydlá, liečivé rastliny a lieky.

Malý José Gregorio strávil celé detstvo v rodnom meste obklopený rodinou a ľuďmi oddanými tejto zemi, žijúc život typických andských detí, naplnený tradičnými hrami v krásnej prírode tohto kraja. Už v detstve bol veľmi učenlivý. Jeho matka Jozefa Antonia ho naučila nielen základy písania, čítania, počítania, ale aj katechizmu a viedla ho k zbožnosti a štedrosti voči chorým i chudobným. Žiaľ, keď mal osem rokov, milovaná matka zomrela pri pôrode najmladšieho súrodenca. Napriek tejto bolestnej rane sa v túžbe po ďalšom vzdelaní dal zapísať na jedinou školu v meste. Ako žiak vynikal nad všetkými rovesníkmi v dôslednosti, dychtivosti po vedomostiach a vo veľkom záujme o štúdium. Po niekoľkých rokoch

José Gregorio bol prvým dieťaťom Benigna María Hernández Manzaneda a jeho manželky Josefi Antonii Cisneros Mansilla.

Josého učiteľ pochopil, že už svojho žiaka nemá čo naučiť a poradil jeho otcovi, aby talentovaného syna poslal študovať do Caracasu. Ako trinásťročný začal José Gregorio navštevovať najprestížnejšiu školu v hlavnom meste, Colegio Villegas. Škola bola založená na vyučovacej metóde, ktorej cieľom nebolo memorovanie, ale snaha o to, aby sa študenti naučili uvažovať a vytvárať si zdravé úsudky a názory. Pod vedením výborných profesorov získal vynikajúce základy filozofie a osvojil si spôsoby vyučovania, ktoré v budúcnosti sám bude aplikovať pri svojich študentoch. Po brilantnom ukončení strednej školy nastúpil na lekársku fakultu. Zaujímala ho anatómia, fyziológia a patológia. V roku 1888 promoval na doktora lekárskeho vied a pri predávaní diplomu vyslovil rektor univerzity pamätné slová: "Venezuela a medicína očakávajú mnoho od doktora Josého Gregoria Hernándezu".

Po skončení štúdia pocítil povinnosť vrátiť sa do rodného kraja a slúžiť tamojším obyvateľom ako lekár. Čoskoro však zistil, že v regióne pôsobili mnohí podozriví

liečiteľia, ktorí nechceli ustúpiť mladému doktorovi a stratiť oblasť svojho vplyvu. Preto odišiel na východ krajiny hľadáť vhodné miesto. Keď sa mu to ani tam nepodarilo, vrátil sa do Caracasu. V týchto rokoch bola úroveň zdravotníctva pomerne nízka a nemocnice boli len domy plné chorých ľudí. José Gregorio sa vrátil do hlavného mesta práve v období, kedy sa začala budovať nová moderná nemocnica, s cieľom poskytovať najnovšie liečebné metódy. To si však vyžadovalo aj potrebné zaškolenie. Preto bol mladý venezuelský lekár vyslaný na univerzitu do Paríža, aby tak získal najmodernejšie poznatky v mikroskopii, histológii, bakteriológii a experimentálnej fyziológii. Začal v laboratóriu histológie a embryológie, kde sa naučil nové laboratórne techniky a postupy. Neskôr pokračoval na katedre bakteriológie, kde sa oboznámil s používaním nových vakcín napr. proti anthraxu a besnote. Okrem najpokročilejších trendov v medicíne mu pobyt v Paríži umožnil rozpoznať, ako by mohol ovplyvniť zdravotníctvo vo svojej krajine.

Jeho učiteľia a kolegovia si ho vážili nielen

José Gregorio Hernández bol vynikajúci lekár, pedagóg a vedec, ktorého zdobil hlboké znalosti teológie a filozofie. Inšpiratívny bol aj jeho vzťah k hudbe, výtvarnému umeniu i jeho jazykové schopnosti. Hovoril anglicky, francúzsky, portugalsky, nemecky, taliansky a latinsky. Vďaka svojej výnimočnosti je označovaný za jednu z najvýznamnejších osobností Venezuely v 20. storočí.

pre jeho inteligenciu a odhodlanie študovať, ale aj za kresťanské cnosti, ktoré žil s láskou, spravodlivosťou a čistotou. Mesto skutočne poskytovalo veľa príležitostí na pochybnú zábavu, on sa však vedel bez nej zaobísť.

Po dvoch rokoch štúdií v Paríži sa vrátil späť do Venezuely a pokračoval v kariére ako univerzitný profesor a vedecký pracovník. Na univerzite v Caracase založil Laboratórium experimentálnej fyziológie a bakteriológie a Katedru histológie a patológie, ktorá sa stala vôbec prvou v Amerike. Samotný profesor Hernández zabezpečil materiálové vybavenie, mikroskopy, reagentie a sám riadil výučbu a používanie mikroskopu i laboratórnych techník. Je pokladaný za skutočného priekopníka vedeckého vyučovania vo Venezuele. Zároveň sa

však svojim študentom pokúšal odovzdať princípy toho, čo dnes nazývame základy bioetiky aplikovanej na vedecký výskum. O jeho citlivosti podal svedectvo jeden z jeho žiakov: "Prejavoval veľkú láskavosť k zvieratám a naliehavo vysvetľoval, že všetky experimenty sa musia uskutočňovať v anestézii, aj keď to boli dosť odporne zvieratá. A tak nám ukazoval ako uspať žabu alebo pijavicu pomocou niekoľkých kvapiek chloroformu..."

Tento vzdelaný muž je predovšetkým príkladom toho, že správne chápanie vedy a viery v Boha si navzájom neprotirečia. Jeho duchovný život bol veľmi hlboký, nemal problém svoju vieru vyznávať otvorene. Každé ráno sa zúčastňoval na slávení svätej omše a prijímal eucharistického Ježiša. Pred začiatkom každej vyučovacej hodiny sa

prežehnal. Spoznal život svätého Františka z Assisi a od neho sa naučil rozpoznať trpiaceho Krista v najchudobnejších ľuďoch. 7. decembra 1899 sa stal františkánskym terciárom v bratstve pri kostole Madonna della Mercede v Caracase, ktorý spravovali kapucíni. V hĺbke duše však túžil po samote a chcel sa úplne zasvätiť Pánovi. Mal pocit, že pre lekársku vedu už urobil všetko, čo mohol a rozhodol sa opustiť svetský život. Jeho duchovný vodca ho skontaktoval s priorom Charterhouse v Certosa di Farneta. Do tohto kartuziánskeho kláštora severne od Luccy v regióne Toskánsko v Taliansku pricestoval 16. júla 1908. Po mesiaci postulátu bol 29. augusta prijatý do mníšskeho života. Oholil si hlavu, ostrihal fúzy, ktoré nosil a prijal meno Fra Marcello. Veľmi túžil prežiť zvyšok života ako kartuzián, ale po deviatich mesiacoch prísneho života sa u neho prejavila fyzická slabosť. Predstavený rozhodol, že jeho zdravie je dôležitejšie a odporúčal mu menej strohý rád napr. jezuitov. Napokon sa musel proti svojej vôli vrátiť späť do vlasti.

Pokorne pokračoval vo vedeckej činnosti a vykonávaní lekárskeho povolania. V obývacej izbe svojho domu si zriadil ambulanciu, kde prijal každého, kto potreboval jeho pomoc. Prednostne sa však venoval liečeniu chudobných ľudí. Veľakrát za svoju prácu od nich nechcel žiadnu odmenu, dokonca im sám dával peniaze na lieky. Za tento svoj postoj si vyslúžil prezývku "lekár chudobných". Konzultácie sa uskutočňovali zväčša napoludnie, keď nemal hodiny na univerzite. Svojich pacientov navštevoval aj u nich doma, zvyčajne za nimi chodil pešo. Popritom však naďalej sníval o zasvätení.

Z dôvodu zmeny režimu v krajine bolo 1. októbra 1912 generálom Juan Vincente Gomezom nariadené zatvorenie univerzity v Caracase. José Gregorio sa preto rozhodol odísť do Ríma a zapísal sa na Pápežské latinskoamerické kolégium, kde študoval teológiu a zdokonaľoval sa v latinčine. Jeho túžba stať sa kňazom však nebola ani teraz naplnená. Po ôsmich mesiacoch opäť ochorel, zo zdravotných dôvodov kolégium opustil a vrátil sa do Caracasu.

Naplnil charizmu svetského františkána vo svete.

Všetky tieto nepredvídané udalosti a nenaplnené túžby mu pomohli jasnejšie pochopiť Božiu vôľu. To, že sa musel zrieknuť svojho sna stať sa kartuziánskym mníchom aj kňazom, bolo pre neho znamením, že Boh ho povoláva do laického života. Nikdy sa neoženil, aj keď v mladosti sa zaujímal o isté dievča, ktoré však jeho lásku neopätovalo. Naplnil charizmu svetského františkána vo svete.

Svoje životné povolanie objavil v každo-
dennej službe tým, ktorí potrebovali jeho
lekársku pomoc. Venoval sa charitatívnej
činnosti, ale pokračoval aj v ďalších
štúdiách v New Yorku a Madride.

Tak ako jeho život sprevádzali mnohé
neočakávané udalosti, tak nečakane do
neho vstúpila aj sestra smrť. 29. júna
1919 José Gregorio išiel do lekárne
vyzdvihnúť liek pre pacienta, ktorého
krátko predtým navštívil. Keď vyšiel na
ulicu, zrazilo ho auto a pri náraze si
nešťastne zranil hlavu. Bol rýchlo
prevezený do nemocnice, stihol ešte
prijatť posledné pomazanie, ale zraneniam
nakoniec podľahol. Dožil sa 54 rokov. Na

znak úcty sa na jeho pohrebe zišli okrem
veľkého množstva vedeckých a akade-
mických autorít aj davy obyčajných ľudí.
Jeho ostatky boli uložené v kostole
Nuestra Señora de la Candelaria
v Caracase.

Po jeho smrti sa k nemu mnohí ľudia
obracali o príhovor a svedčili, že im
vyprosil rôzne milosti. Pre Venezuelčanov
sa stal takpovediac ľudovým svätcom.
Za ctihodného bol vyhlásený pred 35
rokmi dnes už svätým Jánom Pavlom II.

Zázrak na jeho príhovor, ktorý odštartoval
proces blahorečenia, úradne potvrdila
Lekárska komisia Kongregácie pre kauzy
svätých 9. januára 2020. Išlo o uzdravenie
dievčatka zasiahnutého do hlavy
projektilom zo zbrane lupičov, ktorí napadli
jej otca. Keď sa matka dievčatka
dozvedela o jej vážnom zdravotnom
stave, začala sa modliť k ctihodnému
Josému Gregoriovovi spolu s členmi rodiny
a ďalšími ľuďmi. 15. marca 2017 došlo
k náhlemu zlepšeniu, a to až tak, že
o pätnásť dní bolo malé dievčatko
prepustené v zdraví a bez následkov.
Teologická komisia Kongregácie dala
pozitívne vyjadrenie 27. apríla 2020.
Dekrét o zázraku schválil Svätý Otec
František 19. júna 2020.

Blahorečenie sa slávalo 30. apríla 2021
v kostole San Giovanni Battista
v Caracase, pričom obradu predsedal
monsignor Aldo Giordano, apoštolský
nuncius vo Venezuele, ako delegát
Svätého Otca. V homílii vyslovil tieto slová:

“Zdá sa byť prozreteľné oslavovať
blahorečenie lekára uprostred pandémie,
ktorá postihuje celé ľudstvo..., že
blahoslavený José Gregorio sa prihovára,
aby sa prístup k očkovacím látkam

Venezuelský kardinál Porras sa modlí
pred hrobom Jose Gregoria Hernandeza

dosiahol spoločne, bez rozdielov a bez odporu...”

Skutočnosť, že k blahorečeniu došlo počas pandémie, dodalo tejto udalosti jedinečnú auru, lebo sám profesor Hernández sa pred viac ako storočím zapojil do boja proti španielskej chrípke, ktorá postihla krajinu.

Jeho liturgická spomienka bola stanovená na deň jeho narodenín, 26. októbra.

“Je vzorom osobnej dobrosrdečnosti a občianskych i náboženských cností, otvorenosti, citlivosti voči bolesti, skromnosti, pokory vo svojom živote a vykonávaní profesie, a tiež ako človek milujúci múdrosť, bádanie, vedu, v službe zdravia a vzdelávania. Je vzorom svätosti angažovanej na obranu života, v historických výzvach, a obzvlášť ako modelový príklad služby blížnemu bez vylučovania kohokoľvek, tak ako Dobrý Samaritán. Je človekom univerzálnej služby.“ (príhovor pápeža Františka pri príležitosti blahorečenia José Gregoria Hernández Cisnerosa)

Z rôznych zdrojov pripravila
Anežka Martina Zonnenscheinová

<https://www.tribunadelinvestigador.com/edicion/es/2014/1-2/art-2/>

- <http://www.santiebeati.it/dettaglio/93266>

- <https://www.nacion.com/cables/el-medico-de-los-pobres-es-beatificado-y-venezuela/OHIBBKJMFBELDOCD4MEUUC3J7U/story/>

-<https://www.vaticannews.va/sk/papez/news/2021-04/papez-venezuelcanom-vsetci-stespoluobcanmi-blahoslaveneho.html>

-<https://www.tkkbs.sk/view.php?cisloclanku=20210429028>

10-ročná Yaxury Solárzano, ktorej uzdravenie nemá vedecké vysvetlenie a bolo komisiou odborníkov vyhlásené za nadprirodzené. Dievčatko bolo s rozsiahlym strelným poranením hlavy v oblasti spánkovej kosti, ktoré spôsobilo značnú stratu krvi a mozgovvej hmoty prevezené do nemocnice až štyri hodiny po incidente. Napriek tomu, že jej stav bol kritický, trvalo až 48 hodín, kým ju operovali. Matka dievčaťa, ktorá bola horlivá ctiteľka José Gregória Hernándezza ho v modlitbách žiadala o záchranu svojej dcéry. Počas modlitby v čase chirurgického zákroku pocítila ruku na svojom ramene a počula hlas, ktorý jej povedal: „Bud' pokojná, všetko bude v poriadku.“ Po 20 dňoch hospitalizácie odchádzala Yaxury z nemocnice úplne zdravá, bez problémov chodila, rozprávala a videla.

Zdroj: <https://www.catholicnews.com>

2/2021

TO PODSTATNÉ
VIDÍM V STÁLOM
HOVORENÍ BOHU
ÁNO

Životné príbehy obrátenia a nájdenia živého Boha niekedy začínajú na cestách, ktoré majú k správne mu cieľu ďaleko. Ako však platí, Pán odmení každú dobrú a vrúcnu túžbu po Pravde, či zmysle života a po kratšom, či dlhšom túlaní sa po krivoľakých cestách privedie hľadajúceho k Sebe. Toto by sme mohli povedať aj po prečítaní dnešného rozhovoru s bratom Martinom Mária Kollárom OFMConv., ktorý v súčasnosti pôsobí ako gvardián minoritského kláštora v Levoči. Dovolím si parafrázovať, že ako dobrý hospodár vynáša zo svojho vnútra poklady živej viery, skúseností, prijatých milostí, ako aj ich ovocie a delí sa s nimi. Oni nám nastavujú zrkadlo a ak ich prijmeme, jeho príbeh nezostane pre nás - pokladom zakopaným...

MALÉ CURICULUM VITAE

Narodil sa 24.6.1974 v Levoči, pokrstený bol 5.7.1974 v tom istom meste. Má staršiu sestru a mladšieho brata, vyrastal v rodine, v ktorej okrem krstu nebol vedený k viere. Starí rodičia boli horlivými kresťanmi. Základnú školu (1980 – 1988) aj Gymnázium (1988 – 1992) študoval a ukončil v Levoči. V roku 1992 nastúpil na Fakultu elektroniky a informatiky v Košiciach a inžinierske štúdiá ukončil v roku 1997. Postulát u minoritov absolvoval v rokoch (1997- 1998) v Levoči, noviciát (1998 - 1999) v Kalwarii Pačławskej, v Poľsku. Na juniorát pre reholných bratov nastúpil tiež v Poľsku (1998 – 2003) v Radomsku a večné sľuby skladať 14.12.2003 v Levoči. Za kňaza študoval na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity (2005 – 2013) v Bratislave a kňazskú vysviacku prijal 22.6.2013 v Bratislave

Vyrastal si v rodine, kde sa kresťanstvo nepraktizovalo. Napriek tomu starí rodičia zohrali v Tvojej prvej katolíckej formácii významnú úlohu...

Vyrastal som v nepraktizujúcej rodine. Od útleho detstva som bol pomerne vážne chorý, čo ma viedlo k tomu, že som sa viac zamýšľal nad zmyslom života, nad tým, čo je pravda,... Starí rodičia boli horlivými kresťanmi. Babka sa starala v kostole o jeden oltár, pravidelne chodila upratovať aj kostol na Mariánskej hore, neskôr tam chodievala aj na duchovné cvičenia, dedko pomáhal s kosením na Mariánskej hore. Aj babka z matkovej strany bola horlivá katolíčka. Ich príklad láskavosti, dobrotivosti, vytrvalosti v dobrom ma rozhodne pozitívne ovplyvňoval.

Túžba po hľadaní hlbšieho zmyslu života Ťa spočiatku napriek tomu viedla nesprávnym smerom. Akým?

Počas vysokej školy som absolvoval kurz Silvovej metódy ovládania vedomia, aby som liečil bratranca, ktorý vážne ochorel. Nikomu som o tom nehovoril, a hoci po každej meditácii, ktorú som za neho spravil, sa mu výrazne zlepšil zdravotný stav, bol som na rozpakoch, pretože som u neho nevidel radosť. Po troch meditáciách som to nechal, lebo som cítil, že tam nebolo nič v poriadku. Raz, po niekoľkých mesiacoch, keď som videl ísť ľudí do Dómu sv. Alžbety, som si povedal, že sa na to pozriem – ved' keď kresťanstvo existuje 2000 rokov, asi na tom nič bude. Na moje

obrovské prekvapenie som zistil, že omša je veľmi podobná s duchovnými vecami, čo som zažil v Silvovej metóde s jedným zásadným rozdielom: tu ľudia hovorili buď vôľa Tvoja, kým v Silvovke to, čo ja chcem sa musí stať. Pochopil som, že aj keď sa nám možno zdá, že chceme dobré veci, v skutočnosti existuje ďaleko krajší svet vnútornej radosti, ktorú mi Pán doprial zažiť počas choroby, hoci som vtedy ešte v osobného Boha absolútne neveril. Predpokladám, že sa to stalo vďaka obetám a modlitbám starých rodičov. Po tomto objave som začal chodiť do kostola pravidelne. Všimol si ma kamarát, ten ma zaviedol medzi saleziánov na košickej kalvárii, neskôr som začal chodiť aj medzi minoritov v Levoči.

Kedy prišlo františkánske povolanie?

Po niečo vyše dvoch rokoch od svojho obrátenia som začítal povolanie do zasväteného života. Asi tri mesiace som s tým zápasil, nakoniec som to prijal. Pri čítaní rozprávania o dokonalej radosti, v ktorej som videl moju skúsenosť s hlbokým pokojom napriek ťažkému zdravotnému stavu, pochopil som, že František je „môj človek“. Neskôr, keď som pocítil povolanie do rehole, bolo mi jasné, že mám ísť za Františkom. Keďže som poznal minoritov, rozhodol som sa pre túto rehoľu. Rodičia moje rozhodnutie akceptovali. Vždy nás nechávali žiť naše vlastné životy. Počas formácie, najmä počas prvých rokov bolo pre mňa ťažké, keď z rehole odchádzali

postulanti, novíci, či juniori, najmä keď šlo o takých, u ktorých som videl hlbší duchovný život. Ja som väčšie krízy nemal. Možno až na jednu situáciu, keď predstavený odo mňa chcel niečo, o čom som súdil, že je v rozpore s rehoľnými predpismi. Provinciál mi dal za pravdu a bolo po probléme.

V akých kláštoroch si pôsobil, kedy a kde? Akej službe si sa najviac venoval?

Okrem kláštorov, ktoré som spomínal v rámci formácie, pôsobil som dvakrát pol roka v Spišskom Štvrtku – ako rehoľný brat. Najprv počas pastoračnej praxe pred večnými sľubmi, potom aj po sľuboch. Venoval som sa najmä ekonomickým a technickým veciam. Neskôr som bol dva roky v Poprade – Strážach, kde som sa okrem týchto vecí venoval aj miništrantom. Rád si spomínam na organizovanie hraných krížových ciest a farských plesov. Potom som 14 rokov pôsobil v Bratislave. Najprv ako rehoľný brat, kde som mal na starosti najmä ekonomické veci. Keď som pocítil povolanie ku kňazstvu, pribudli študentské povinnosti. Takmer po celý čas som sa venoval miništrantom a chodieval som do neokatechumenátneho spoločenstva. Štyri roky som sa venoval OFS, čo viedlo k tomu, že som magisterskú prácu napísal pod vedením Lucie Hidvéghyovej, členky OFS, o vývoji vzťahov medzi OFS a Rádom menších bratov. Bol som aj magistrom a vice-magistrom bratov juniorov, istý čas som sa venoval Rytierom Nepoškvrne-

Komunita levočských minoritov pred kláštorom

nej a Ružencového bratstvu, v menšej miere aj iným spoločenstvám.

Tieto spoločenstvá a predovšetkým komunita, v ktorej som žil vplývali na moje dozrievanie. Nepovedal by som, že u mňa došlo k výraznejšej premene. Páči sa mi výraz obrátenie – naznačuje, že človek ostáva ten istý, len zmení smer. To podstatné vidím v stálom hovorení Bohu áno, o čo sa viac či menej úspešne stále usilujem. Od skúsenosti s odmietnutím Silvovej metódy sa to deje uvedomelejšie, s jasnejším rozpoznaním, kam smeruje ľudský a teda aj môj život. – K zjednoteniu s Božou láskou.

Aktívne sa venuješ športovaniu. Aké druhy preferuješ a prečo?

Je to najmä vytrvalostný šport: beh, cyklistika, plávanie, pretože som videl,

že je to dobré pre moje zdravie. A vie ma to viesť do hlbšieho pokoja.

Tvoje záľuby, relax, najobľúbenejší autori?

K záľubám určite patrí spomínaný šport, ktorý najradšej spájam s modlitbou ruženca. Veľmi sa teším, že som počas pandémie napísal a vo vydavateľstve Lúč mi vyšla kniha Hľa, Tvoja Matka. Obsahuje 220 biblických ružencových rozjímaní vrátane rozjímaní o tajomstvách Františkánskeho ruženca. Mojim najobľúbenejším autorom je biblista Silvano Fausti a základnými dielami Františkánske pramene a Denníček sv. Faustíny.

Počas nášho života sa v mnohých z nás vyformuje určitá životná pravda, ktorou sa snažíme riadiť. Akým krédom sa riadiš Ty?

Keďže za najdôležitejšiu pokladám radosť ako ju predstavuje sv. František, mojím krédom je: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.“ (Ž 34, 9)

Kde teraz pôsobíš, aké služby vykonávaš?

Momentálne som gvardiánom v Levoči. Okrem kňazskej služby v našom kostole denne navštevujeme tunajšiu nemocnicu, raz týždenne učím v reedukačnom centre a kým sa dalo, raz týždenne som slúžieval svätú omšu a spovedal na Katolíckej univerzite v Levoči.

Kedy Ti zverili prvých terciárov? V súčasnosti sa venuješ terciárom, kde,

odkedy?

Prvýkrát mi bolo zverené bratstvo sv. Maximiliána M. Kolbeho v Bratislave – Karlovej Vsi. Duchovným asistentom som im bol v rokoch 2007 – 2011. Od svojho príchodu do Levoče v auguste 2019 sa venujem bratstvu sv. Alžbety Uhorskej v Levoči.

Akí sú dnešní terciári a čo im najviac chýba podľa Teba? Kde Ty vidíš rezervy v žití nášho povolania?

Pre každého človeka platí: „z plnosti srdca hovoria ústa“. Podľa toho, čo máme v srdci, podľa toho hovoríme, konáme. Zároveň pre každého z nás platí: „nepokojné je moje srdce, kým nespočinie v Tebe, Bože“. Teda nakoľko prijímame Božiu vôľu, nakoľko sa mu vo všetkom odovzdávame, nakoľko mu vo všetkom dôverujeme, natoľko je v nás pokoj, nadšenie, iskra. To som videl skôr v neokatechumenáte – tam sa ľudia stretávajú 2 – 4 krát za týždeň. Čítajú Božie slovo, spievajú ho, zdieľajú a popri tom mávajú aj iné aktivity. Ako povedal Pán: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Jedno stretnutie za mesiac pokladám za príliš málo, aby mohlo výraznejšie ovplyvniť náš život. Na Slovensku máme dosť bratov prvého rádu, a myslím, že aj dosť iných horlivých kňazov; z medzinárodného bratstva nám prichádzajú nádherné prebohaté materiály, ktoré OFS na Slovensku dokáže kvalitne (aspoň mne sa zdá) prekladať. No nie je šanca ich prebrať a len čítanie bez objasňovania sa mi nevidí. Samozrejme, nemožno

S členmi OFS v Levoči

vnucovať, aby sa niekto stretával častejšie, no bolo by, podľa mňa, užitočné trochu viac naliehať na prvý rád, aby sa častejšie venoval tým, čo majú záujem. Som presvedčený, že z takých stretnutí by sa zrodili aj rôzne iniciatívy.

Všeobecná kríza povolání sa dotýka aj OFS. Kde zaostávame, prečo tak málo oslovujeme druhých k novým povolaniam?

Sv. Ján Pavol II. povedal, že povolanie je odpoveď, ktorú dáva Boh modliacemu sa spoločenstvu. No modlitba nie je len to, čo ústne hovorím, ale predovšetkým neustále hovorenie Bohu „áno“ každým svojím skutkom, slovom, myšlienkou v radosť a nadše-

ní. Tuším Don Bosco mal povedať, že lyžička medu pritiahne viac múch, ako celý sud octu. Keď bude naša dobrota ako med, ľahšie pritiahneme ďalších.

Pandémia výrazne poznačila naše životy, aj ten duchovný. Ako si vnímal a vnímaš túto situáciu ?

Ako som spomenul, počas pandémie som mal čas rozjímať a písať. Nesmierne som Bohu vďačný za tento čas. Pre mňa to nie sú len úvahy. Pán Ježiš povedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ (Jn 14, 23; porov. 15, 7) Zachovávať slovo znamená len nezhréšiť, ale stále nad ním uvažovať, riadiť sa ním, žiť ho.

Miništrantský tábor v Brehove 2020

V Zbierke z Assisi čítame: „Raz sa istý brat opýtal sv. Františka z Assisi: „Brat [František], prečo svojmu spoločníkovi nekážeš, aby ti čítal nejaký úryvok z Písíem Prorokov a iných Písíem, vďaka čomu sa tvoj duch bude radowať v Pánovi a okúsi najväčšiu útechu?“ – Sv. František odpovedal: „Brat môj, každý deň poznávam takú sladkosť a potešenie z rozjímania znakov pokory Božieho Syna v mojej pamäti, že by som mohol žiť až do konca sveta a nebolo by mi veľmi potrebné rozjímanie alebo čítanie iných Písíem.“

Počas pandémie mi Pán doprial naozaj veľa času, aby som mohol rozjímať nad znakmi pokory nášho Spasiteľa. Ak som po svojom obrátení žasol, k akému vznešenému životu nás Pán stvoril, teraz prežívam naozaj

čas radosti, šťastia, aké som doteraz nezažil a spolu s Pavlom sa mi chce zvolať: „Kto nás odlúči od lásky Božej?“ Odpoveď poznám – jedine ja sám, ak zaváham a zľaknem sa ťažkostí.

Mnohí z nás veľmi ťažko znášali stratu možnosti zúčastniť sa na bohoslužbách a prijímať živého Pána, veľmi málo sa hovorilo o jej moci uzdravovať dušu i telo... Osobne som celé obdobie mohla v našej farnosti denne prijímať za obmedzených podmienok, no nie všetci mali túto možnosť...

Mnohí ľudia sú zranení tým, že dlho museli žiť bez sviatostí. Zaiste je to bolestná skúsenosť, no pripomeňme si časy sv. Františka. Svätá Klára vo svojej regule píše, že sestry majú prijímať sväté prijímanie sedemkrát za rok: na Vianoce, Zelený štvrtok,... (RegKl 3, 12-14) Cirkev odvtedy prešla

dlhú cestu a nebolo by správne vracieť sa do tamých čias, no Pán pozerá na našu snahu, na našu lásku a v mimoriadnych situáciách dáva mimoriadne milosti. Nesmieme sa príliš krčovito držať našich túžob a predstáv aj keď sú v podstate veľmi dobré. A potom u nás bol kostol takmer celý čas otvorený a keď bola povolená aspoň minimálna účasť veriacich, mali sme aj celodennú poklonou Sviatosti oltárnej. Vždy sme boli k dispozícii vyslúžiť sviatosti, nikoho sme neodmietli. Kontakty boli na nástenke aj na webe. Žiaľ, niekoľkokrát nás nepustili do nemocnice na niektoré oddelenia k umierajúcim, no inak sme, hoci vo veľmi obmedzenom režime, prakticky

nepretržite slúžili tým, čo sa na nás obrátili. Teda ja to nevidím až tak tragicky, najmä keď si uvedomíme, že takmer v celom svete je nedostatok kňazov.

Ako vždy, ukončíme náš rozhovor prianím nám terciárom i ostatným čitateľom...

Rád by som všetkým poprial: Neustále sa radujte, bez prestania sa modlite, vo všetkom vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa pre vás (porov. 1 Sol 5, 16-18).

Ďakujem za rozhovor
sr. Mária Marcela

Tábor pre mladých - Levoča 2020

VÝVOJ VZŤAHOV PRVÉHO A TRETIEHO FRANTIŠKÁNSKEHO RÁDU

Br. Martin Mária Kollár napísal v r. 2013 diplomovú prácu: VÝVOJ VZŤAHOV MEDZI františkánskym SEKULÁRNÝM RÁDOM A RÁDOM MENŠÍCH BRATOV, ktorá prináša okrem menej známych informácií aj mnohé zamyslenia a podnety pre vernejšie žitie charizmy nášho zakladateľa. Prinášame z nej autorove odpovede na niekoľko vybraných otázok.

Tvoja diplomová práca sa venuje historickému vývoju vzťahov medzi Tretím a Prvým františkánskym rádom. Prečo práve táto téma?

Tvoríme františkánsku rodinu a v rodine je užitočné všímať si vzťahy. Nielen

preto, aby boli korektné, ale predovšetkým preto, aby boli v čo najväčšom súlade s Božou vôľou. Boh je láska – láska Otca, Syna a Ducha Svätého a my sme stворení na jeho obraz. Naša láska a naše vzťahy majú dozrievať podobne ako sa to deje v rodine.

Prakticky po 700 rokoch bolo umožnené, aby si svetskí františkáni vytvorili vlastnú hierarchiu, aj keď boli obdobia, kedy žili v značnej nezávislosti od Prvého rádu. Prečo podľa Teba túžili po samostatnosti keď im pomoc a podriadenie sa bratom I. rádu zaručovalo mnohé výhody ako napr. nezúčastňovať sa vojen, nepodliehať vo všetkom feudálnemu pánovi a podobne...?

Ako v rodine dospievajúci človek potrebuje istú nezávislosť, aj Tretí rád sa o to usiloval. Sloboda však musí byť spojená so zodpovednosťou. Musíme si uvedomiť, že terciári v stredoveku boli z pohľadu cirkevných aj svetských autorít chápaní ako duchovné osoby – tzv. ecclesiasticus (alebo clericus), vďaka čomu mali rôzne privilégia. Veľmi dôležitým v tomto období mnohých lokálnych a regionálnych vojen bolo spomenuté právo nezúčastňovať sa bojov. Na druhej strane bývali vo svojich domoch – vo svojich rodinách – ich predstavení ich v prípade problémov nemohli premiestniť, ani ich výrazne obmedziť.

Aké okolnosti potom nastali, že sa situácia zmenila a stávali sa úzko spojení a riadení bratmi I. rádu?

Boli to práve mnohé problémy, ktoré kajúcnici (ako boli terciári nazývaní) spôsobovali. V druhej polovici 13. storočia bol napísaný spis pripisovaný sv. Bonaventúrovi: „Dvanásť dôvodov prečo by sa menší bratia nemali zaväzovať voči kajúcnikom“. Píše o právnych sporoch, deliktach, dlhoch, vzájomných sporoch, manželskej nevere, atď. To všetko sa zrejme týkalo

len malej časti terciárov, no pri obrovskom náraste členov a s tým spojeným nárastom vplyvu na celú spoločnosť, menší bratia, ktorým bola zverená starostlivosť o kajúcnikov, boli vystavení mnohým napätiam. Uvedený spis dodáva, že v časoch svätého Františka sa bratia, pre ich svätosť, vyznačovali veľkou ochotou, čo v tej dobe už nie je. Keďže menší bratia už nemali prvotný zápal, nechceli sa príliš zaťažovať starostlivosťou o kajúcnikov a chceli mať väčší vplyv na ich spoločenstvá. Jednalo sa predovšetkým o osobu vizitátora, ktorý mohol v prípade potreby udeliť pokánie, alebo aj vylúčiť z bratstva.

Prví bratia, aj terciári profesiu neskladali do rúk (duchovnej osoby), ale prijatím kajúcného rúcha - habitu. Mnohí muži i ženy všetko opustili a „oblečením i životom“ boli spojení so sv. Františkom. Prečo mal jednotný, chudobný odev taký význam?

Bol znakom zasvätenia danej osoby. Každý, kto túto osobu videl, hneď to vedel. Ak by sa nevhodne správala, mohol na to upozorniť duchovné authority. Zároveň bol aj určitou askézou – zrieknutím sa „jemných a pestrých odevov“ ako sa vyjadril sv. František. Teda odev neustále tejto osobe pripomínal, kým je a znášaním určitého nepohodlia kajúcnik znova a znova potvrdzoval svoje odovzdanie sa Bohu.

V diplomovej práci čerpáš aj od historika Raffaele Pazzelliho, ktorý okrem iného vyzdvihol nový Františkov pohľad na kajúcnika. Môžeš nám ho priblížiť?

Podľa Františka byť kajúcnikom neznamená len patriť do akéhosi stavu, do ktorého stačí vstúpiť a zachovávať isté normy. Naopak je to putovanie, ktoré vedie k Bohu, k intímnejmu vzťahu s ním. František zdôrazňoval význam lásky, ktorá vzrastá v duši kajúcnika očareného Božou láskou. Evanjelium vníma ako poslanstvo pre život vo svete.

II. Vatikánsky koncil vyzval k obnove rehoľného života a k návratom k prameňom a duchu zakladateľov. Tým podnietil aj snahu o prehĺbenie františkánskej charizmy a vyzval na poverenie laikov väčšími úlohami a samostatnosťou. V tomto smere bola významná Regula pápeža Pavla VI. pre terciárov. Pripomeň najvýznamnejšie body a zmeny v porovnaní s regulou v minulosti.

Generálne konštitúcie z roku 1957 zabraňovali bratstvám miešať sa do civilných alebo výslovne ekonomických a politických záležitostí, nová regula povzbudzuje k tomu, aby sa svetskí františkáni jednotlivo alebo aj spoločne angažovali na poli verejného života.

Ak konštitúcie umožňovali zriadenie rád dôverníkov na regionálnej, provinciálnej, národnej a generálnej úrovni podľa noriem štatútov každej vetvy františkánskej rodiny, táto regula pojednáva o miestnych, oblastných, národných a medzinárodných bratstvách navzájom združených a pospájaných podľa vlastnej legislatívy – podľa tejto reguly a vlastných konštitúcií.

Navyše na všetkých úrovniach bratstva vedie a oživuje rada a minister, ktorých volia členovia so sľubmi. Nepredpokladá sa teda najvyššia rozhodovacia kompetencia v rukách riaditeľa (člena Prvého rádu, príp. TOR), ako to ustanovovali predkoncilové konštitúcie. Rada miestneho bratstva prebrala aj kompetenciu rozhodovania o prijatí nových členov, ako aj o prepustení z rádu. Ako vidíme Regula Pavla VI. predstavuje zásadný zvrat, čo sa týka nezávislosti svetských františkánov od Prvého rádu.

Poukazuješ na veľký význam spolupráce zástupcov 1. a 3. rádu pri príprave nových legislatívnych textov a jej prínos k vlastnej autonómii – najmä tvorby vlastnej riadiacej štruktúry. Pokiaľ však ide o sociálnu angažovanosť a žitie kajúcného rozmeru konštatuješ, že žiaľ potom nedošlo k viditeľnému pokroku. V čom vidíš najväznejšie príčiny?

Legislatíva je dôležitá, no byť zasvätenou osobou predovšetkým znamená žiť osobný vzťah ku Kristovi. Je to vzťah lásky. Ako hovorí sv. František „len vrúcna láska robí, že svätí konajú so zápalom“. Samotný Pán Ježiš vraví, že bez neho nemôžeme nič urobiť (porov. Jn 15, 5). Je teda potrebné zintenzívniť duchovný život a vo všetkom slúžiť blížnemu ako Pánovi (porov. Ef 6, 7).

Ďakujem za rozhovor
sr. Mária Marcela

Pozvánka na duchovné cvičenie v Levoči

Dátum: štvrtok 16.9. – nedeľa 19. 9. 2021

Miesto: Mariánska hora – exercičný dom

Exercista DC: páter Martin Mária Kollár OFM Conv.

Téma DC: 800 rokov Memoriale Propositi (1221-2021)

Program: Začiatok 16. 9. o 15:50 hod. – sv. omša v kostole Ducha Svätého v Levoči. Presun na Mariánsku horu. Priebeh DC bude spresnený. Ukončenie v nedeľu po obede o 13:00 hod. v exercičnom dome na Mariánskej hore.

Účastnícky poplatok: 60 eur

Ubytovanie v exercičnom dome v dvoj a trojpostelových izbách. Strava zabezpečená od večere 16. 9. do obeda 19. 9. 2021, čiže tri dni.

Je potrebné si doniesť:

Jeruzalemskú Bibliu a Liturgiu hodín.

K odberu bude kniha p. Martina

„Hľa, Tvoja Matka“

220 biblických ružencových rozjímaní

+ františkánsky ruženec.

Záujemci sa môžu prihlásiť
u Jána Petra Pavlikovského:
mail: j.p.pavlikovsky@gmail.com
mobil: 0949 118 765

FR

ANKETA

Latinské slovo rekreácia je zložené zo slov: re – creare, čo znamená znovu – vytvoriť. Slovné spojenie, ktoré krásne ilustruje podstatu dovolenky - času, ktorý je určený na obnovu fyzických, psychických a v neposlednom rade i duchovných síl. Práve letné obdobie je ako stvorené na oddych a dovolenku. Rekreácia môže mať nielen pasívnu, ale aj aktívnu podobu. Horšie je, ak si myslíme, že dovolenku nepotrebujeme, alebo si ju nemôžeme dovoliť. Oddych a dovolenka nie je luxus, ale dôležitá ľudská potreba. Generálne konštitúcie OFS odporúčajú rekreáciu a nabádajú svetských františkánov, aby sa starali o rovnováhu medzi prácou a odpočinkom (porov. GK, čl.21,2).

Oslovili sme členov rôznych františkánskych spoločenstiev a požiadali o odpovede na dve otázky:

Potrebuje dovolenku aj duchovný život človeka?

Tvoj recept na dobre strávenú dovolenku?

Na otázky odpovedala školská sestra sv. Františka, bratia minoriti a národní ministri OFS Čiech a Slovenska.

sr. Františka Čáčková OSF

Potrebuje dovolenku aj duchovný život človeka?

Raz som počula, že ľudí môžeme rozdeliť do troch skupín. Prvou sú tí, ktorí ťahajú a robia akciu za akciou a akoby ani oddychovať nepotrebovali, druhou tí, čo zregenerujú na dovolenke alebo deň po akcii a tretou sú tí, ktorí si počas každého dňa musia ustrážiť chvíľu relaxu. Veľmi mi to pomohlo, lebo som

asi podvedome chcela patriť do prvej skupiny a správala som sa, akoby som bola z druhej. No až pravidelné dávkovanie oddychu mi pomohlo byť viac v rovnováhe. V komunitách na to máme aj jednu skvelú pomôcku, a to denný poriadok. Ak je dobre urobený a žijeme podľa neho, ustráži nám čas na modlitbu, prácu a odpočinok. Sme tam, kde máme byť a robíme, čo máme robiť. Božia vôľa v každodennosti.

Dovolenka je potom niečím navyše. Myslím dovolenku v zmysle zmeny miesta, ľudí a pravidelných aktivít. Duchovne sa vtedy nevypíname, len je viac priestoru na zmenu. Aj v duchovnom živote sa to odzrkadlí: ideme v tom čase inde na svätú omšu, modlíme sa na iných miestach, stretávame ľudí, pri ktorých pookrejeme. A to je dobre! Aj pre náš duchovný život.

Tvoj recept na dobre strávenú dovolenku?

Komunitný, ale aj bežný rodinný život má v sebe dosť rutiny. Rutina i zvyky sú užitočné a potrebné, prinášajú do života poriadok a stabilitu. V mojom recepte na dobre strávenú dovolenku by mali byť netradičné prvky. Cestovanie, dlhšie si ráno pospať alebo sa večer zarozprávať, mať viac času na seba a nerobiť len, čo je treba. Byť k sebe dobrý a dopriať si. Ak dáme tieto ingrediencie rozumne dokopy a upečieme si takúto dovolenku, nebude nám po nej zle, práveže občerství našu každodennosť a dopraje výživu pre dni, ktoré prídu. V Knihe Sirachovcovej som pred pár dňami čítala: „Oči Pána sú upreté na tých, ktorí ho milujú (...) On vzpružuje ducha, vracia žiaru očiam, dáva zdravie, život a požehnanie.“ (34, 16-17) Dobre strávená dovolenka nie je tá, ktorá sa porovnáva s dovolenkami iných, ale tá, ktorá nás takto dá „dokopy“.

P.Samuel Hurajt OFMConv.

Mám len jeden recept spojiť príjemné s užitočným. Nerobiť veci nasilu - lebo taký bol plán, a nebáť sa experimentovať. Veď pri dovolenke sa máš odreagovať a oddýchnuť.

Jozef Gazdík OFS

Potrebuje dovolenku aj duchovný život človeka?

Áno, aj duchovný život človeka potrebuje relax. Docielime ho tým, že sa musíme oslobodiť od mobilu, počítača, rádia a hlavne televízie. Bývam v rodinnom dome a keď si večer alebo aj cez deň sadnem na terasu, oslobodený od spomínaných vymožeností doby, nielen telo, ale aj duša môže byť zregenerovaná. Stačí sa stíšiť a vtedy začneme vnímať Božie stvorenstvo, vidíme krásu oblohy, počujeme spev vtákov, obdivujeme krásu každej rastlinky, môžeme cítiť jemný vánok a celú prírodu tak, ako ju stvoril Boh. Je to ako balzam na telo i dušu. Dovoľenka pre duchovný život neznamená, že sa prestaneme modliť, ale naopak. Keď som sa modlil cez deň jeden ruženec, môžem pridať druhý, tretí alebo aj štvrtý. Modlitbu môžeme prirovnať k studni, z ktorej čím viac čerpáme, tým je voda z nej čistejšia, zdravšia a zriedlo sa zväčšuje. Ak by sme prestali čerpať vodu z tejto studne, prameň by sa mohol aj stratiť. Tak, ako telo potrebuje spánok, aj duchovný život človeka potrebuje stíšenie pre modlitbu. Modlitba je vlastne pokrm pre duchovný život človeka.

Tvoj recept na dobre strávenú dovolenku:

Uprednostňujem poznávacie dovolenky, ale neodmietnem ani pobyt pri mori. Navštívil som Lurdy, Fatimu, Rím, Assisi a Rietske údolie, prešiel som celé Mexiko, ktoré som zavíšil pri Panne Márii Guadalupskej. Najkrajšie zážitky mám zo Svätej zeme, kde som putoval niekoľkokrát. Z týchto svätých miest som si každý deň písal podrobné poznámky, ktoré mi poslúžili k napísaniu práce „Putovanie po Svätej Zemi dejinami spásy“. Aj s odstupom času sa môžem v spomienkach vrátiť na tieto miesta a môžem z nich čerpať. Preto radím písať si poznámky z každého dňa stráveného na dovolenke.

Luboš František Kolafa OFS

Potrebuje dovolenku aj duchovní život člověka?

Duchovní život člověka - stejně jako jeho život tělesný - se skládá z mnoha různých oblastí. Jednak je to vnější prostor, který jsme si pro svůj život vytvořili, a jednak je to obsah našeho života, jeho náplň, náš vnitřní život. V duchovním životě je prostorem

pro náš život církev a její štědré duchovní dary a pro náš osobní vnitřní duchovní život je to naše srdce, ve kterém dáváme příležitost Bohu být s námi. Stejně jako tělesný život potřebuje rekreaci, obnovu, tak i náš duchovní život potřebuje někdy změnu prostoru i změnu ve způsobu obnovy našeho setkávání s Pánem. Jde o to v čase určeném pro rekreaci žít duchovní život jinak než ve všedních dnech, dát mu nový rozměr. Setkat se s Pánem na jiném místě a v klidu mu otevřít své srdce. Já mám rád ticho a klid v přírodě.

Tvoj recept na dobře strávenou dovolenku?

Jsem důchodce a dá se říci, že prožívám tělesnou i duchovní rekreaci po celý rok. Všem doporučuji. 😊 Mám totiž daleko větší svobodu, nežli dřív, rozhodnout se čemu budu věnovat svůj čas. Mám samozřejmě i rodinné povinnosti, zdravotní i finanční omezení, ale prostor pro duchovní život je daleko větší než dřív. Rád čtu Bibli. A myslím, že mojí tělesnou a duchovní rekreací je pobyt na malé zahrádce, obdivování božího stvoření a klidné a tiché rozjímání, nikam nespěchat. Chápu sv. Františka, že velkou část modliteb, rozjímání a kontemplace strávil v přírodě. Druhý rozměr rekreace je pro mne setkávání s přáteli. Užívám si je. Raduji se z maličkostí a všedních věcí. Jsem prostě spokojený důchodce.

P. Tomáš Lesňák OFMConv.

Potrebuje dovolenku aj duchovný život človeka?

Samozrejme, potrebuje. Ved' zmysel dovolenky je, aby sme sa občerstvili, dali do poriadku či naštartovali a určite aj duchovne. Naše duchovné a fyzické zdravie sú prepojené

nádoby: ak sme vyčerpaní fyzicky je veľmi ťažké dať sa do poriadku duchovne. V tomto zmysle je dovolenka pre duchovný život, zvlášť u človeka, ktorý pracuje duševne, nevyhnutná. Myslím, že ľudia ktorí pracujú manuálne to majú ľahšie, a dovolenku pre svoj duchovný život až tak nepotrebujú, ved' sa môžu modliť aj počas svojej práce. Keby som však tvoju otázku čítal v zmysle, či človek potrebuje dovolenku od duchovného života, tak by som povedal, že je to príťažlivý omyl. Radi veríme tomu, že keď niečo nebudeme robiť (napríklad, že nebudeme chodiť na sv. omšu v čase prázdnin) bude sa nám to potom viac chcieť.

Tvoj recept na dobre strávenú dovolenku?

Keď mám za sebou fyzicky náročný čas, tak - odporúčam - začať oddychom tela, to jest štedro sa vyspať. Potom, zariadiť si deň tak, aby som ho mohol žiť bez pohľadu na hodinky. Pre mňa ako rehoľného kňaza je teda najlepšou dovolenkou nejaká jednoduchá ručná práca v tichu: bez počúvania, bez hovorenia, bez riešenia ľudí. Okrem toho, to čo ma duchovne občerstvuje je úprimnosť pred Pánom. Tiež vždy vrelo odporúčam.

Na záver ankety pripájame recept na dovolenku od troch posledných pápežov:

Pápež sv. Ján Pavol II. bol známy tým, že letné prázdniny rád trávil na horách. Tatry z poľskej i slovenskej strany prechodil už v mladosti. No i ako Petrov nástupca pokračoval v tejto záľube. Pri oficiálnej návšteve Slovenskej republiky v roku 1995 si vo svojom nabitom programe našiel čas a napriek svojmu zhoršenému stavu prišiel navštíviť aj Vysoké Tatry. „Odpočínok je posvätná vec, lebo pre človeka je nevyhnutné vytrhnúť sa niekedy z príliš vyčerpávajúceho kolobehu pozemských povinností a znovu si uvedomiť, že všetko je Božie dielo.“ odporúča Ján Pavol II.

Pre Benedikta XVI. prázdniny, ktoré často trávil za čias svojho pontifikátu v Castel Gandolfe, znamenali predovšetkým nájsť si čas na knihu a na štúdium. Relax a oddych nachádzal aj pri hre Mozartových diel na klavíri a obľúbeným relaxom boli aj jeho večerné prechádzky k Lurdskej jaskynke vo Vatikánskych záhradách s ružencom v ruke.

Pre pápeža Františka čas prázdnin znamená predovšetkým poľaviť v každodenných povinnostiach, akými sú súkromné či generálne audiencie a rôzne slávnosti, avšak bez toho, aby sa vzdialil z Domu sv. Marty vo Vatikáne. „Dovolenkujem - avšak vždy doma. A to tak, že zmením rytmus. Viac spím, čítam veci, ktoré sa mi páčia, počúvam hudbu, viac sa modlím... A toto mi dodáva sil,“ vysvetlil Svätý Otec František.

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS
 Consilium Internationale
 Via Vittorio Putti, 4/Int. 6 - 00152 Roma
 Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
 E-mail: ciofs@ciofs.org
 www.ciofs.org

Protokolové číslo 3325

Rím 17. máj 2021

Všetkým sestrám a bratom v OFS

Veď Boh nám nedal Ducha bojzlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy[1].

**Moje drahé sestry a bratia,
 nech vám Pán udelí svoj pokoj.**

V našich ušiach stále znie veľkonočné oznámenie: „Nie je tu, vstal z mŕtvych!“ a v evanjeliu čítame, že Ježiš povedal: „...Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Keď neodídem, Tešiteľ k vám nepríde, ale keď odídem, pošlem ho k vám“.[2] Už viac ako rok sme čakali, že sa situácia zmení. Napriek tomu to vyzerá, ako keby život išiel deň za dňom bez toho, aby sa niečo zme-

nilo. Ale ak niečo nevidíme, neznamená to, že to neexistuje alebo sa to nedeje.

Vidím, počujem a cítim, moje drahé sestry a bratia, koľkým ťažkostiam musíme čeliť, koľkokrát musíme v živote zápasiť, ako v duchovnom zmysle, tak aj denne vo veľmi konkrétnom význame. Mnoho z nás si muselo prejsť chorobou, ktorú tento vírus spôsobil, mnohí zažili, aký je nebezpečný, niekedy až smrteľný. Každý z nás má niekoho, v rodine, v bratstve, kto tr-

pel, mal ťažkosti alebo dokonca zomrel. Počas tejto pandémie sa mnohokrát cítime bezmocní a sme naplnení rôznymi náladami. Ale sme naozaj bezmocní? Sú tieto nálady skutočne potrebné? Nie sme príliš apatickí? Nebojte sa, nie sme o nič horší, ako učenici, ktorí sa chystali loviť ryby, ale nič nechytily[3]. Zdalo sa, že to bolo totálne zlyhanie. Neskôr sa učenici zhromaždili za zamknutými dverami, pretože napriek tomu, že sa zbavili Rimanov, zakúšali strach zo strany Židov.

V evanjeliu na nedeľu Zoslania Ducha svätého môžeme čítať, že Ježiš pozná naše obavy, našu zbabelosť, náš strach, múry a zámky našich obáv, ale On ide ďalej, aby nás stretol. Naše obavy pre Ježiša nie sú prekážkou, dáva nám svoj pokoj, priamo za múry nášho strachu, obáv, tam, kde sa skrývame. Viackrát prisľúbil, že Duch Svätý nás príde naplniť a tak zmeniť. To je naša nádej a to je to, čo si môžeme byť istí, že zažijeme, keď sme v najväčšej núdzi. Aké je to povzbudenie, že ani múry, ani zámky nemôžu zabrániť Ježišovi vstúpiť a povzbudiť nás: „Pokoj vám!“

To, čo svätý Pavol napísal Timotejovi, znie, akoby to napísal nám, aby nás povzbudil v tomto čase. Boh nám dal Ducha sily, lásky a rozvahy.

Duch sily

V čase, keď často cítime, že sme slabí, je veľmi povzbudivé, že nás Duch Svätý chce naplniť silou. Necítime príliš často, že sme slabí, bez odhodlania? Mali by sme byť pevní a rozhodní, ale cítime sa neisti a akoby sme stratili silu, však? V súčasnosti žijeme v situácii, keď musíme robiť

rozhodnutia, ale sú to iné rozhodnutia a iným spôsobom ako zvyčajne. Pred pandemiou sme museli robiť rozhodnutia v známych situáciách, teraz čelíme úplne novej situácii, ktorá si vyžaduje nový prístup a nové rozhodnutia. Musíme zmeniť náš spôsob myslenia, spôsob nášho života a tomu sa hovorí obrátenie. Väčšina sily Ducha je potrebná na to, aby sme sa zmenili.

Duch nám nedáva silu, aby sme boli nadradení nad ostatnými, ale aby nás viedol k plnej pravde[4], aby sme videli, kto v skutočnosti sme a čo máme robiť. Najväčšiu silu, ktorú potrebujeme, je zmeniť sa, slúžiť iným, rozhodovať v prospech našich sestier a bratov a našich blízkych. Je potrebné nájsť správne spôsoby, ako pre nich, jednotlivo ale aj v rôznych komunitách, inštitúciách, robiť to najlepšie. „Všetko teda závisí od našej schopnosti vidieť potrebu zmeny v ľudských srdciach, vo zvykoch a štýle života[5].“ Tento druh obrátenia je spôsob, ako žiť v poslušnosti a v dobrom porozumení život svetských františkánov, s presvedčením, že Duch Svätý nám dáva najväčšiu silu: silu nad nami samými.

Duch rozlišovania

Vo svete okolo nás je úplne nová situácia, ktorej musíme čeliť. Ale nielen to. Aj v našom osobnom, individuálnom živote čelíme situáciám, ktorým sme nikdy predtým nemuseli. Je to dobrá príležitosť preskúmať, čo je skutočne nevyhnutné zo všetkých tých vecí, ktoré nám teraz chýbajú. Predtým sme boli radi, že sa dalo splniť toľko želaní, toľko vecí, ktoré sme mohli mať a teraz nám chýbajú. Je čas

činiť pokánie a mlčky uvažovať, či skutočne potrebujeme všetky tie veci, po ktorých túžime. Určite je veľa tých, ktoré skutočne potrebujeme, ale určite nie všetky. Je to okamih, keď sa s pomocou Ducha Svätého pozrieme na svoj život a zistíme, ako žijeme my, svetskí františkáni, svoj osobitný druh chudoby. Položme si otázku, koľko potrebujeme (čo sa týka materiálnych vecí a tiež vecí duchovných) a po ktorých je zbytočné túžiť? Koľko vecí ešte máme, o ktoré by sme sa mohli podeliť so svojimi sestrami a bratmi, ktorí sú vo väčšej núdzi a ktorí sa nachádzajú v zložitejšej situácii ako ja? Počúvajte Ducha Svätého, ako môžeme trénovať rozlišovanie!

Duch lásky

Je nemožné milovať, ak neexistuje niekto, koho môžeme milovať. „Nie je dobre byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“[6] Sme stvorení a predurčení na to, aby sme žili spolu s ostatnými, aby sme žili v spoločensťve, milovali a boli milovaní. Srdcom našej františkánskej svetskej spirituality je bratstvo, kde prežívame lásku k Bohu a lásku k sebe navzájom. A teraz tento druhý aspekt čiastočne chýba. Chýbajú nám osobné stretnutia, rodinné stretnutia, stretnutia v bratstvách a niekedy aj prítomnosť na slávení svätej omše. Lásku k Bohu však neprestáva. Zamyslime sa nad tým, aké bude dobré znovu sa stretnúť! Aké bude dobré stretnutie s Bohom v Eucharistii, stretnutie sa s členmi rodiny, bratmi a sestrami, vzájomné objatie, chytenie sa za ruky. Túžime, pretože Boh vložil lásku do najhlbšieho bodu nášho srdca, takže ju odtiaľ nemohlo nič odtrhnúť. Lásku nie je niečo teoretické, chce-

me ju vyjadrovať, prejavovať ju a cítiť ju. Duch Svätý nám dáva túto skúsenosť lásky. Naše čisté túžby sú inšpirované a naplnené Duchom a čas je blízko, keď sa znova budeme môcť radovať. „A som si istý, že ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“[7].

Duch Svätý nás utešuje a povzbudzuje, počúvajte ho! Žiada sa od nás, aby sme povedali nie strachu, nie beznádeji, nie frustrácii, nie zúfalstvu, ale áno odvážnej novej iniciatíve, áno nádeji do budúcnosti, áno objavovaniu dobrého, áno hľadaniu správnej cesty. Žije a pôsobí v nás, ale nekoná namiesto nás. Musíme zistiť, čo je naša časť, ktorú musíme urobiť. Nebojme sa, keď prídu pokušenia. Duch nás posilní, aby sme videli očami, počuli ušami a cítili srdcom. To je spôsob, ako prinesieme ovocie Ducha. Ovocie sa nedá vyrobiť. Nejde o našu smelosť, naše schopnosti, ale o to, aby sme sa otvorili Duchu. Ovocie rastie z Božej milosti a dobroty. Budme otvorení a slobodní, aby sme priniesli ovocie Ducha!

Som hlboko presvedčený o tom, že počas týchto Turíc Duch Svätý každému z vás hojne poskytne ducha sily, lásky a rozvahy, želim vám veľmi požehnané a radostné Turíce! Môže to byť čas obnovy, jar, keď všetky tie semená, o ktoré sa staráme počas tohto viac ako celého roka, v osobných modlitbách, v tichu, v izolácii, ponúkajú naše ťažkosti, naše utrpenia, stanú sa kvetmi a plodmi, ktoré budú krmieť a tešiť nás i ľudí okolo nás!

Pane, nech sme vodou tvojej rieky, aby sme priniesli život z prameňa tým, ktorí to tak veľmi potrebujú.

Pane, nech sme tvojou pôdou, aby sme prijali tvoje semená a priniesli ovocie, a tak ponúkli tvoje jedlo tým, ktorí sú hladní po твоjich slovách a tvojej duchovnosti.

Pane, nech sme твоjím ohňom, aby sme mohli osvietiť temnotu sveta a rozohriať dušu tým, ktorí cítia chlad utrpenia, izolácie, ťažkostí.

Pane, nech sme твоjím vetrom, aby sme priniesli čerstvý vzduch, aby sme mohli zotrieť prach zlých myšlienok a nápadov. Aby sme inšpirovali ľudí otvoriť okná a dvere pre tvojo Ducha a aby sme im mohli pomôcť dýchať a cítiť slobodu Božích detí.

Pane, nech sme hlinou v твоjich rukách, formuj nás do takej podoby, ako si Ty želaš, aby sme ako jedinečné kúsky tvojej láskyplnej ručnej práce mohli priniesť ako tvoje dar ostatným.

Pane, nech sme твоjím ovocným stromom, aby sme priniesli veľa tvojo ovocia a aby sme boli ako strom, ktorý poskytuje na svojich konároch domov pre vtáky, a na ktorý deti túžia vyliezť.

Príď, Duchu Svätý, príď!

Váš brat a váš minister

Tibor Kauser
CIOFS Generálny minister

-
- [1] 2 Tim 1,7
  - [2] Jn 16,7
  - [3] Jn 21,3
  - [4] Porov. Jn 16,13
  - [5] Porov. Encyklika Fratelli Tutti, 166
  - [6] Gn 2,18
  - [7] Rim 8,38-39

Preklad: Lucia Spodniaková

<https://ciofs.info/2021/05/20/general-ministers-pentecost-message-the-spirit-of-power-of-self-control-of-love/>

Rok 2021 sa začal s prísnyimi opatreniami kvôli pandémie covid19, s obmedzeniami stretnutí, bohoslužieb, návštev. Bolo potrebné v pokore a poslušnosti prijať túto situáciu.

Rokovanie Národnej rady OFS sa mohlo uskutočniť iba online formou, tak sme sa stretli trikrát 27. februára, 27. marca a 17. apríla.

Boli to pre nás stretnutia s občasnými výpadkami obrazu, zvuku, ale boli sme vďační, že je aj táto možnosť, aby sme riešili témy, ktoré boli potrebné.

Na rokovaní NR 27. marca boli prerokované a prijaté tieto úlohy:

1. Br. Jozef prezentoval knihu „Vše má svůj čas - Dvanáct pražských kostelů postavených jako odpověď na stržení Mariánského sloupu“, autorom je nebohý brat František Reichel, cena 8.- €. Objednaných je 100 výtlačkov.
2. Upresnený termín celoslovenského stretnutia bratov a sestier OFS v Turzovke. Termín 10. 7. 2021 je dohodnutý s miestnym kňazom. Je potrebné pripraviť návrh programu. Zodpovedný: br. Michal Šerík, minister stredoslovenského regiónu.
3. Plánované národné formačné stretnutie v Melčiciach 17.- 19. 4. 2021 sa kvôli súčasnému stavu pandémie a obmedzeniach neuskutoční. Náhradný termín je zatiaľ plánovaný v termíne 3. – 5. 9. 2021 v čase slávenia národnej kapituly.
4. Je potrebné pripomenúť regionálnym radám poslať odpovede na otázky k materiálu Instrumentum Laboris. Termín bol stanovený do 10. 4. 2021. Zodpovedný: tajomník NR.

Členovia NR sa dohodli na online stretnutí 17. 4. 2021 o 18:00 h.

Na rokovaní NR 17. apríla boli prerokované a prijaté tieto úlohy:

1. Po oznámení sestričkám do Melčíc o zrušení konania národného formačného stretnutia, bol nám navrhnutý náhradný termín 5. – 7. 11. 2021 na formačné stretnutie. NR vzala tento návrh na vedomie, riešenie závisí od situácie s pandemiou.
2. Národná rada dostala odpovede na otázky materiálu MeR Instrumentum Laboris od:

Oravský región – sr. Anna Šrobová; Východoslovenský región a MB Stará Ľubovňa – br. Karol Hudák a sr. Mária Hudáková; MB Levoča – br. Ján Pavlikovský; Západoslovenský región MB Nové Zámky - Štúrovo – sr. Alžbeta Alföldiová; MB sv. Stanislava v Bratislave - sr. Zlatica Gregorová, sr. Ludmila Berecová a br. Damián Berec. NR na základe týchto návrhov a stanovísk vypracovala materiál, ktorý po preložení sr. Spodniakovou bude poslaný MeR. Materiál Instrumen-

tum Laboris je témou na Generálnu volebnú kapitolu a bude po prerokovaní a schválení dokumentom pre všetky národné bratstvá OFS.

Národná rada ďakuje všetkým, ktorí sa materiálom zaoberali a poslali svoje návrhy a odpovede na otázky.

3. Národná rada stanovila termín svojho ďalšieho stretnutia 29. 5. 2021 o 10:00 h v Žiline Bánovej, v prípade obmedzení zo stretávania sa uskutoční online o 19:00 h.

V máji sa uvoľnili niektoré obmedzenia a tak sme sa 29. mája stretli na rokovaní NR v Žiline Bánovej. Stretnutie sme začali svätou omšou v kostole a potom nasledovalo rokovanie, ktoré bolo zamerané na prípravu programu celoslovenského stretnutia OFS v Turzovke a prípravou programu národnej kapituly OFS v Melčiciach a národného formačného stretnutia 5. – 7. 11. 2021.

Na stretnutí NR 29. 5. boli prijaté tieto úlohy:

1. Minister NR dohodne s ministerkou Maďarského regiónu termín regionálnej volebnej kapituly, ktorá sa mala sláviť v roku 2020, ale kvôli pandémie s covid 19 bolo slávenie odložené. Úloha trvá.

2. Národná rada odsúhlasila náklady za tlač Tau na šatky pre bratov a sestry národného bratstva OFS.

Šatky budú distribuované do regiónov. Regionálne rady zabezpečia distribúciu šatiek do miestnych bratstiev pre aktívnych bratov a sestry (podľa štatistiky za rok 2020), aby na stretnutie v Turzovke všetci mali šatky. Zodpovední: NR a RR OFS. Úloha trvá.

3. Národná rada odsúhlasila návrh br. Martina Dulaja, aby sa národné formačné stretnutie v Melčiciach uskutočnilo v náhradnom termíne 5. – 7. 11. 2021. Témy na stretnutie sú uvedené v bode 12./27.2.2021.

Pozvánky a program formačného stretnutia pripraví a včas pošle tajomníčka NR OFS. Účasť na stretnutí bude ako v roku 2020. Úloha trvá.

4. Národná rada prerokovala prípravu na celoslovenské stretnutie OFS 10. 7. 2021 v Turzovke.

Pozvánky, program a pokyny budú včas poslané. Stretnutie sa uskutoční, pokiaľ bude okres Čadca v oranžovej alebo žltej farbe na covid automate. Zodpovední: NR a RR Stredoslovenského regiónu. Úloha trvá.

5. Národný minister informoval o stretnutí s biskupom Žilinskej diecézy otcom Tomášom Gálisom, ktorý ho pozval na osobné stretnutie po poslaní pozvánky na celoslovenské stretnutie v Turzovke. Otec biskup sa zaujímal o život bratov a sestier OFS. Br. Jozef mu odovzdal dokumenty OFS a informoval o živote v národnom bratstve. Otec biskup prisľúbil svoju účasť na stretnutí.

Organizačné pokyny a odporúčania k celoslovenskému stretnutiu OFS 10. 7. 2021 na pútnickom mieste - Turzovka.

Dopravu zabezpečujú miestne bratstvá.

Autobusy nemôžu ísť až ku pútnickému kostolu, parkujú dole. Autá a mikrobuses môžu parkovať pri pútnickom kostole. Bude zabezpečená kyvadlová doprava ku kostolu a po programe k autobusu. Prídite prosím v predstihu, pretože jedna cesta hore trvá 20min a ostaní musia čakať! Je tam jednosmerka!

Miestne bratstvá zabezpečia zoznamy účastníkov púte, v zozname má byť meno účastníka a číslo jeho telefónu. Zoznam ostáva u jeho spracovateľa.

Občerstvenie: bratia a sestry individuálne (z „vlastného batôžka“) v areáli pri pútnickom kostole.

Národný minister pozval otca biskupa Žilinskej diecézy, provinciálov prvých rádov OFM a bratov a sestry SFŘ z Čiech.

Národná rada pozve regionálnych duchovných asistentov a regionálne rady pozvú miestnych duchovných asistentov na celoslovenské stretnutie OFS.

Nezabudnite si zobrať lieky, ktoré užívate a pre istotu pršíplášte.

Toalety sú v areáli pútnického kostola.

Predpokladané ukončenie stretnutia cca o 16.00 h.

Zapísala a pripravila: Monika Olečková, tajomníčka NR OFS

OPĀŤ SPOLU

Aj keď sa zakaždým tešíme na stretnutia nášho Miestneho bratstva sv. Antona Paduánskeho v Trnave, predsa tentoraz to bolo mimoriadne.

Po dlhých mesiacoch sme v našej miestnosti boli opäť naživo spolu. Určite ste prežívali podobnú radosť aj vy na svojom prvom polockdownovom stretnutí. Dôvodov tešiť sa bolo viac. Privítali sme nového duchovného asistenta, pátra Ginepra. Svätú omšu odsľúžil za Božie požehnanie a pokoj pre naše rodiny. Pri nej sme s veľkou radosťou prijali do obdobia formácie manželov Danku a Maroša. Na obrade bol v kočičku prítomný aj ich mesačný syn Jonáško, ich piate dieťaťko. S láskou a modlitbou sme si pospomínali na nášho obetavého brata Bonaventúru, Paľka Hornáka, ktorý nás v marci predišiel k Pánovi do večnosti; dúfame, že ho tam ako verného terciára privítal aj svätý František a patrón nášho bratstva svätý Anton. Formátorka Katka nám pripomenula myšlienky z predvčnejšieho listu MR OFS ku Dňu rodiny. Páter Ginepro plánuje pre nás na september duchovné cvičenia; dúfame, že na rozdiel od minulého roka sa budú môcť aj zrealizovať. A už sa tešíme aj na júlovú púť do Turzovky k Panne Márii, veríme, že aj s vami všetkými.

MB sv. Antona Paduánskeho v Trnave

Manželia Danka a Maroš vstupujú do obdobia formácie

Informácie zo stretnutí miestnych bratstiev OFS

Obmedzenia kvôli pandémie covid 19 prerušili stretnutia miestnych bratstiev. Jednotlivé bratstvá svoj kontakt riešili duchovným spojením modlitbou, telefonicky, posielaním mailov, alebo online formou.

V máji sa počet nakazených vírusom znížil, v nemocniciach sa znížil počet pacientov, zvýšil sa počet očkovaných a tak sa zrušili niektoré obmedzenia, otvorili sa kostoly, umožnila sa účasť na bohoslužbách a aj na stretnutiach s dodržaním hygienických pokynov.

15. mája sa stretlo miestne bratstvo sv. Stanislava v Bratislave, na ktorom privítali nového duchovného asistenta, ktorým je P. Remigiusz Gorski. Stretnutie sa začalo svätou omšou vo františkánskom kostole a pokračovalo krátkym zdieľaním sa a informovaním o pripravovaných akciách pre bratov a sestry.

Stretnutie miestneho bratstva bolo aj v Levoči, na ktorom sa pokračovalo čítaním úryvku Svätého Písma, formáčnym materiálom MeR OFS „Historický rámec“ k osemdesiatému výročiu vydania „Memoriale Propositi“. Na stretnutí sa dohodla účasť na svätej omši v pondelok po Turiciach, na obnovenie sľubov brata a sestier MB. Po svätej omši sa sestry a brat modlili františkánsky rozjímavý ruženec.

22. mája sa stretlo miestne bratstvo v Novej Dubnici. Počas svätej omše prijala profesiu sr. Mária Eva Dongová. Po svätej omši sestra Mária Eva hovorila o svojej ceste formácie k prijatiu profesie. K svedectvu sa pripojil aj formátor, brat František, ktorý povedal, že mal niekedy pocit, že sestra formovala jeho a nie on ju. Eva je veľmi skromná a pokorná a vyžaruje z nej láskavý prístup k bratom a sestrám.

29. mája sa stretlo bratstvo v Trenčianskych Bohuslaviciach. Stretnutie sa začalo sv. omšou v kaplnke kaštieľa, pokračovalo pri hrobe sestry Elky Kukučovej na cintoríne a završilo sa na návšteve u sestry Hanky Hubertovej pri spoločnom zdieľaní a agapé.

Veríme, že situácia pandémie sa bude zlepšovať a bratské stretnutia a bratský život bude pokračovať bez obmedzení, hoci aj s respirátormi alebo rúškami. Stretnutia s bratmi a sestrami nás povzbudzujú a posilňujú na ceste našej viery.

Pripravila Monika Olečková, tajomníčka OFS

Sestra Mária Eva Dongová prijíma profesiu

VOLEBNÁ KAPITULA V MB LUČENEC

V pondelok, dňa 10. mája 2021 sme slávili volebnú kapitulu nášho *Miestneho bratstva sv. Antona Paduánskeho v Lučenci*. Samotná kapitula sa uskutočnila v Lučenci, v priestoroch našej farnosti. Kapitulu sme začali modlitbou vešpier. Okrem členov, bol prítomný – náš duchovný asistent páter Jakub Martaus a regionálna formátorka sr. Marcela Prekopová.

Po modlitbe vešpier sme pristúpili k voľbe rady. Po nej nasledovala svätá omša, počas ktorej sme uvítali do nášho bratstva novú členku - sr. Darinku Bernadetu Urbančokovú, ktorá zavŕšila svoju iniciáciu zložením profesie. Svätá omša bola vo farskom kostole Navštívenia Panny Márie za prítomnosti veriacich. Celebroval ju páter Jakub Martaus OFM. Aj touto cestou sa mu chceme poďakovať za jeho doterajšiu ochotnú službu pre nás. Kapitule predsedala regionálna formátorka Marcela Prekopová, ktorá pricestovala spolu so svojím manželom z Nemšovej. Oslovilo nás jej svedectvo. Uvažovala aj o poslaní terciárov – **žiť svoju charizmu tak, aby sme boli ROZPOZNATEĽNÍ medzi ostatnými veriacimi v našej farnosti, no nielen v nej, ale všade, kde sa budeme pohybovať.**

Po svätej omši sme mali radostné a veselé agapé.

Do rady miestneho bratstva boli zvolení:

minister - br. Jozef Pavílek,
 viceministerka - sr. Elena Murínová,
 tajomníčka - sr. Anna Vargová,
 formátorka - sr. Mária Vasileva,
 pokladníčka - sr. Božena Iglárová.

Novozvolenej rade vyprosujeme všetky potrebné milosti.

sr. Mária

ÚCTA BOŽIEMU HROBU

Ďakujeme našim pátrom Jeremiášovi, Augustínovi, Brunovi a bratom Terkovi a Zachejovi a všetkým ostatným, ktorí im pomáhali pripraviť pre nás Hlohovčanov na Veľký piatok prekvapenie. Vo Františkánskej záhrade pripravili k úcte Boží hrob. V piatok si zobrali službu oni a na Bielu sobotu sme sa s nimi, v hodinových intervaloch, striedali aj my terciári miestneho bratstva sv. Antona Paduánskeho. Boli sme veľmi radi, že i napriek nepriaznivému počasiu sa veriaci prichádzali pokloniť Pánovmu hrobu po celý deň. Či už to boli mladí, starší alebo rodiny s deťmi, všetci zachovávali požadované odstupy. Pre tých najmenších to bol naozajstný zážitok. Hľadili Pána Ježiša po tvári a na rozlúčku mu posielali pusinky.

Ešte raz veľké poďakovanie všetkým, ktorí podujatie zorganizovali a pripravili, ale aj tým ktorí prišli na poklonu. Všetci skonštatovali: „Ako to tí naši františkáni dobre vymysleli....“

sr. Mária Gabriela

PODEĽME SA

Publikácie vydavateľstva Serafín, z ktorého produkcie ponúkame dva tituly, boli a sú jedným z konkrétnych foriem apoštolátu Františkánskej provincie na Slovensku a to už od roku 1922, keď vyšlo prvé číslo mesačníka Serafínsky svet. Zároveň tiež bola vytvorená "knižná dielňa" s názvom "Knižnica Serafínskeho sveta". Činnosť vydavateľstva Serafín bola po štyridsaťročnej prestávke obnovená v roku 1990. Opäť bolo možné publikovať nové knihy a časopis Serafínsky svet, ktorý vychádzal v mesačných intervaloch do roku 2000. Aj dnes zostáva zamerané najmä na vydávanie kvalitnej františkánskej duchovnej literatúry v obvyklej tlačenej, alebo v elektornickej podobe. Ponúka knihy pre náročného čitateľa, ale aj také, ktoré si zamiluje každý, kto chce rozvíjať svoj duchovný život.

Slavko Barbarič

MODLI SA SRDCOM

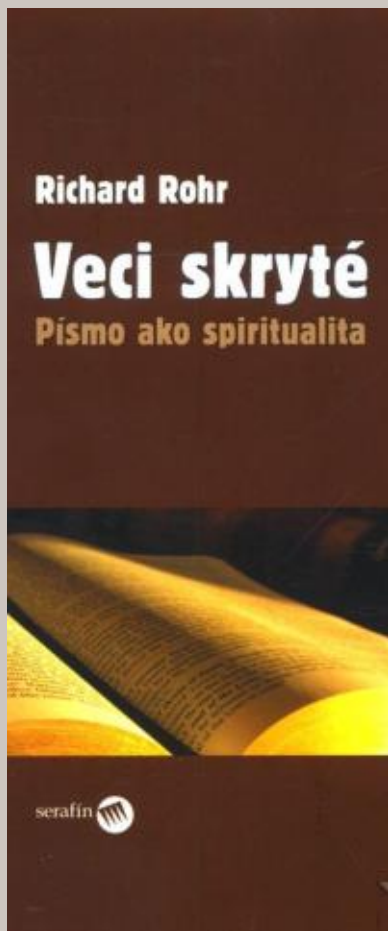
Niekedy si myslíme, že nám naše modlitby stačia a neradi siahame po iných, alebo nepotrebuje radiť, čo a ako sa máme modliť. Možno práve to je dobrý dôvod prečítať si knižku známeho františkána Slavka Barbariča, kňaza, teológa a oddaného duchovného sprievodcu, ktorý je neodmysliteľne spojený s Medžugorím. Vreckové vydanie jeho modlitieb sa rodilo v ovzduší miesta, ktoré voňalo prítomnosťou milovanej Gospý, Kráľovnej pokoja. Poteší nádhernými úvahami a povzbudeniami, ktoré dopĺňajú posolstvá Panny Márie. Vrucnosť a originalnosť slovných vyjadrení prebúdzajú lásku v našich, často jednotvárnou modlitbou otupených srdciach a vedú bližšie k Ježišovi. Jej cieľom nie je, aby sme opustili tradičné modlitby, ale naučili sa modliť srdcom. Autor v úvode píše: „Každú modlitbu sa môžeme narýchlo pomodliť ... a byť spokojní. Ak tak urobíme, môže sa nám stať, že sa nestretieme s Ježišom a Máriou a budeme bezmyšlienkovite márne čas“ A modlitba bude mŕtva, ak do nej nezapojím svoje srdce. Srdce replnené láskou k Bohu a bližným, akým bolo Slavkove, vynáša poklady úcty, chvály, úprimných prosieb a očarúva jednoduchosťou a krásou

modlitby. Či už ide o ranné, večerné modlitby, modlitby ruženca, adorácie, modlitbu pred sv. omšou, za uzdravenie, vďakyvzdanie, poklonu k sv. Krížu a ďalšie. Štvrté vydanie knižky svedčí o jej veľkej hodnote. Ak si ju objednáte cez vydavateľstvo Serafín na internete, zaplatíte iba 3,50 EUR.

Richard Rohr

Veci skryté

Písmo ako spiritualita

V desiatich kapitolách originálnym spôsobom rozvíja tému Božieho zjavenia a ľudského poznania. Nejde o teóriu. „Táto obdivuhodná zbierka kníh a listov nazvaná Biblia má za úlohu priviesť do úžasu! Jej úlohou je božská premena, nie vybudovanie intelektuálneho povedomia či pohladenie nášho „malého ega“.

Tieto myšlienky stručne vyjadrujú zámer autora Richarda Rohra, plodného františkánskeho kňaza, ktorý žije v Novom Mexiku. Jeho diela sú opakovane vydávané po celom svete, Slovensko nevynímajúc. Autor duchovnej, kontemplatívnej modlitby a mužskej spirituality sa v knihe Veci skryté venuje sv. Písmu a témam, ktoré sú blízke každému, nielen veriacemu človeku. Toto dielo, rovnako aj jeho ostatné, stránka za stránkou nás pozýva zamyslieť sa často novým spôsobom nad silou Božieho Slova, jeho mocou meniť naše poznanie, vnímanie a premieňať nás na Božie deti, nové stvorenie už počas nášho života... Ak sme ustrnuli, a Písmo nám pripadá ťažké, prípadne nudné, autor nám pomôže osvetliť mnohé Božie pravdy, posolstvá a znovu objaviť duchovnosť Biblie, knihy kníh. Predávaná na internete má vo Vydavateľstve Serafín cenu 11,60 Eur.

„ Myslím, že odpustenie je jediný jav, pri ktorom naraz zažívame tri veľké milosti: Božiu nezaslúženú dobrotu, hlbšiu dobrotu toho, ktorému sme odpustili, a nakoniec vlastnú nezištnú dobrotu. To je naša odmena. To robí z tajomstva odpustenia taký jedinečný nástroj vykúpenia. A človeka nič iné tak veľmi vnútorne nepremieňa.“ (Úryvok z knihy Veci skryté)

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava br.sv. Stanislava:

Diana Leitman – 18.5.2021 – 40 rokov,
Alžbeta Františka Kováčová – 21.5.2021 – 90 rokov,
Terézia Marta Šulecová – 5.5.2021 – 75 rokov,
Emília Anna Kulifajová – 15.7.2021 – 85 rokov,
Jana Mária Šlesarová – 24.7.2021 – 40 rokov,
Anna Mária Rényiová – 26.7.2021 – 70 rokov,
Ľudovít Rufín Foltán – 29.8.2021 – 80 rokov,
Ladislav Ladislav Libič – 2.8.2021 – 65 rokov

Bratislava br. sv. M.M. Kolbeho:

Mária Terézia Baranová - 10.7.2021– 90 rokov.

Hlohovec:

Maximilián Jaroslav Kostolanský – 55 rokov,
Mária Anna Kordošová – 75 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Alžbeta Emília Padyšáková – 25.5.2021 – 75 rokov,
Alžbeta Justína Buchová – 11.6.2021 – 70 rokov,
Terézia Mária Miková – 30.8.2021 – 75 rokov.

Košice:

Marta Mihaľová – 25.6.2021 – 80 rokov.

Levoča:

Anna Svetková – 70 rokov,
Anna Babjarová – 80 rokov.

Topoľčany

Alojz Miroslav Blaho - 21.06.2021 - 65 rokov.

Trnava:

Mária Anna Burianová – 28.1.2021 – 70 rokov,
Helena Jozefína Píknová – 1.6.2021 – 85 rokov,
Veronika Anna Vrždiaková – 13.6.2021 – 65 rokov,
Jozefína Valéria Vetríčovská – 5.7.2021 – 90 rokov,
Mária Magdaléna Alžbeta Vladovičová – 15.7.2021 – 90 rokov,
Štefan Róbert Mišo – 23.8.2021 – 50 rokov.

Nová Dubnica:

Štefan Alojz Šimor – 31.7.2021 – 80 rokov.

Považská Bystrica:

Veronika Lidmila Kubíková – 5.2.2021 – 60 rokov,

Laura Anna Lovíšková – 2.8.2021 – 65 rokov.

Zlaté Moravce:

Helena Jana Mankovecká - 6.5.2021 - 70 rokov.

Zvolen:

Františka Anna Chmelíková – 8.6.2021 – 75 rokov,

Dominik Bízik – 3.7.2021 – 70 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava br. sv. M.M. Kolbeho:

Eva Anežka Majerníková – 30. výročie.

Krásno nad Kysucou:

Anna Čimborová – 18.5.2021 – 25. výročie,

Mária Čimborová ml. – 18.5.2021 – 25. výročie,

Mária Janošíková – 18.5.2021 – 25. výročie,

Bernadeta Oľga Jedináková – 18.5.2021 – 25. výročie,

Mária Anna Kurková – 18.5.2021 – 25. výročie,

Terézia Kristína Ladňáková – 18.5.2021 – 25. výročie,

Mária Emília Nevedelová – 18.5.2021 – 25. výročie,

Mária Padyšáková – 18.5.2021 – 25. výročie,

Anton Skerenčák – 18.5.2021 - 25. výročie,

Alžbeta Jolana Štrbová – 18.5.2021 – 25. výročie,

Veronika Viera Vaňovcová – 18.5.2021 – 25. výročie.

Trnava:

Alžbeta Katarína Horváthová – február 2021 – 35. výročie,

Pavol Kornel Janček – 9.4.2021 – 10. výročie,

Mária Magdaléna Jančeková – 9.4.2021 – 10. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Hlohovec:

Klára Mária Miljkovicova – 25.1.2021 – vo veku 93 rokov,

Bernadeta Alžbeta Chrenáková – 1.5.2021 – vo veku 84 rokov.

Krásno nad Kysucou

Mária Klára Gavlasová – 7.1.2021 – vo veku 90 rokov,

Alžbeta Ľudmila Pechová – 20.5.2021 – vo veku 85 rokov.

Trnava:

Bonaventúra Pavol Hornák – 3.3.2021.

Mesačné modlitbové úmysly 2021

Medzinárodná rada OFS nás povzbudzuje, aby sme sa v jednotlivých mesiacoch modlili na úmysly, ktoré nám predkladá. Modlitbové zábery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo.

Júl 2021:

Všeobecný úmysel: Aby sme sa odvážne a s nadšením usilovali nadväzovať dialóg a budovať priateľstvo, keď nastanú konfliktné situácie v sociálnej, ekonomickej či politickej oblasti.

OFS úmysel: Za YouFra bratstvá: India, Belgicko, Portugalsko, Honduras a Maurícius.

Otče náš ...

August 2021:

Evanjelizačný úmysel: Za Cirkev, aby od Ducha Svätého prijala milosť a silu obnovovať sa v duchu evanjelia.

OFS úmysel: Za národné bratstvá: Srí Lanka, Kongo a Peru.

Otče náš ...

September 2021:

Všeobecný úmysel: Aby sme všetci vedeli robiť odvážne rozhodnutia v prospech jednoduchého životného štýlu, šetrnému voči životnému prostrediu, a aby sme sa tešili z mládeže, ktorá si radikálne osvojila tento štýl.

OFS úmysel: Za národné bratstvá: Mexiko, Taliansko a Uganda.

Otče náš...

preklad: Lucia Spodniaková

zdroj: www.ciofs.org

www.tkkbs.sk

CELOSLOVENSKÉ STRETNUTIE FRANTIŠKÁNSKEHO SVETSKÉHO RÁDU V TURZOVKE 10. JÚLA 2021

Program stretnutia

- 10:00 františkánsky ruženec, možnosť sv. spovede;
- 10:50 privítanie a otvorenie stretnutia NB OFS – národný minister;
- 11:00 - 12:00 svätá omša;
- 12:05 - 12:30 história pútnického miesta Turzovka;
- 12:30 - 15:00 prestávka, občerstvenie, vzájomné zdieľanie, pramene vôd;
- 15:00 - 15:30 moderovaná adorácia – P. Robert Chabada, OFM;
- 15:30 záverečné požehnanie a ukončenie stretnutia.

**Ordo
Franciscanus
Saecularis**

**XVI. GENERÁLNÁ KAPITULA
A VII. VOLEBNÁ KAPITULA**

13. - 21. november 2021

„Oživovať a viesť v duchu služby“